

૨૫૬૪

શ્રી
સનતકુમાર ચક્રીનો રાસ.

મહાનુકવી
શ્રી જ્ઞાનસાગર ઉપાધ્યાયનો રચેલો
તે
જૈનબાંધુઓને જ્ઞાનપ્રાપ્તિ અર્થે તથા રૂપમદ્દને
ત્યાજ્યભાવ દર્શાવવા માટે
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
શ્રી જૈનજ્ઞાનદીપક સભા
ગાધા બંદર.

મુંબઈ
ચુજરાત પ્રીટીંગ પ્રેસમાં કાળીદાસ સાંકળચંદે છાપ્યો.
સંવત ૧૯૪૨ સને ૧૯૮૬.
કીમત પાંચ આના.

આ'ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના આક્ટ ૨૫ મા પ્રમાણે
રજીસ્ટર કરાવી છાપવા છપાવવાનો તમામ
હક છપાવનારે સ્વાધીન રાખ્યો છે.

પ્રસ્તાવના.

સમસ્ત જૈનખંધુના અગ્રભાગે આ અમૂલ્ય રત્નસમાન લઘુ ગ્રંથે મુક્તાં તેના હૃદય ભાગમાં રહેલા ગુણ સમુહનું વર્ણન કરવાને અમે અશક્ત છેએ. આ રાસની અંદર સતતકુમાર ચ ક્રીનું ચમત્કારીક અને અદ્ભુત રસાલ કૃતિયુક્ત ચરિત્ર વર્ણવેલું છે અને તેની પ્રાંતેરૂપ મદ કરવાથી તે ચક્રીના શરિરંત ગતિ વ્યાધીના સમુહ ઉત્પન્ન થયો અને તે જાણવાથી તરતજ વૈરાગ્ય ધારણ કરીને તે ચારિત્ર લેવા ઉજ્જમાળ થયા તથા તે સમયે ગુરૂ શ્રીધરાચાર્યે સંયમશ્રીના વિવાહની વિધીનું યથાચિત્ત વર્ણન કર્યું જેમાં કવિત્વશક્તિની હૃદ વાળેલી છે. ભવ્યજીવોને રૂપમદ ત્યાગ કરવાની સુશિક્ષાના ઉપદેશમાં આ રાસ અદ્વિતીય તેમજ ઉત્કૃષ્ટ સાધન છે માટે ગુણગ્રાહી પ્રાણીઆએ એકાગ્ર મનથી આદ્યંત વાંચી જેઇ તત્ત્વ ગ્રહણ કરવા ઉદ્યુક્ત થવું.

આ સભાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ એવા અપ્રસિદ્ધ અને ઉપયોગી ગ્રંથો સ્વલ્પ મૂલ્યથી સર્વ જૈનખંધુઓની સમીપે મુકી તેનાથી અમૂલ્ય લાભ પ્રાપ્તી કરાવી આપવાનો છે.

સભાસદો સ્વલ્પ પુરુષિવાન હોવાથી તેમજ આ રાસની પ્રત બીજી મેળવવા માટે ઘણો પ્રયાસ કરવા છતાં ન મળવાથી અમે મળેલી એકજ પ્રત વધારે અશુદ્ધ હોવાથી તે મુદ્રારીને છપાવવા છતાં કેટલીએક જગ્યાએ અશુદ્ધ રહી ગયાની બ્રાંતી છે તે વાંચકજનો એ અમારા અનુપજ્ઞાન તરફ અને પ્રથમ પ્રયત્ન તરફ દષ્ટી કરીને રહેલી ભૂલો શુદ્ધ કરવાની કૃપા કરવી તેમજ તે લખી મોકલવા તસ્દી લેવી જેથી બીજી આવૃત્તીમાં તેરફો ભૂલો મુદ્રારવાનું બની આવે.

ગ્રાહકો જટલાં અગાઉથી થયાછે તે કરતાં પણ ચોપડીઓ
ઓછી છપાયેલી હોવાથી આશા છે કે થોડાજ વખતમાં બીજી
આવૃત્તિ બહાર પાડવી પડશે.

આ શુભકૃત્યમાં શ્રી ભાવનગર જૈનધર્મપ્રસારક સભાએ
તેમજ તેમના આશ્રય નીચેની શ્રી જનજ્ઞાનવર્ધક સભાએ
તન મન અને ધનથી સંપુર્ણ રીતે આશ્રય આપેલોછે તેથી તેમ
ના અમે સંપુર્ણ રીતે આભાર માનીએ છીએ. અને નિરંતર
તેમના ગુણગણની વૃદ્ધિ થવા આકાંક્ષા ધરાવીએ છીએ.

મીતી સંવત ૧૯૪૨ ના પોશ શુદ્ધિ ૫.

તા. ૧૦-૧-૮૬.

{ શ્રી જૈનજ્ઞાનદીપક સભા
ગોધામંદર.

॥ શ્રી ॥

સનત કુમાર ચક્રીનો રાસ.

શ્રીગોડી પાર્શ્વનાથાયનમઃ

॥ દુહા સોરડી. ॥

પ્રણમું પારસનાથ, વંછીત દાયક વદલહો;	
હરખેજેડીહાથ, ધવળ ધિંગ ગોડી ધણી.	૧
કહું છું કરીમનોહાર, ચૌથો ચક્રી ગાવતાં;	
સરણાગતિ સાધાર, સાનિધ્ય કરજે સાહીબા.	૨
ગણધર પ્રણમીજહ સિધ્ધાંતે શ્રુતદેવતા;	
હું પણ પ્રણમું તેહ, જિન મૂખ પંકજવાસિની.	૩
કહું છું મનને દોડ, મ.ણિક સાગર મુજ ગુર;	
જેતે થાયે જોડ, સાનિધ્ય કરજે શિષ્યની.	૪
ચક્રી ના અધિકાર, ઉત્તરાધ્યયન અંદારમેં;	
વૃત્તિચક્રી વિસ્તાર, તેહું આણીશ. ત્યાં થકી.	૫

॥ રાગં ગોડી. ॥

(રામચંદ્રકે આગકે ચાંપો મોહી રચૌરી) એ દેશી.

જાંબુદ્રિપ મોઝાર, દક્ષિણ ભરત વિરાજ ॥ કુરુદેશ મ
નોહાર, હથિયણાઉર પૂર છાજ ॥ ૧ ॥ લાંબો જોજન પાર
તે નવ જોજન પહોળો ॥ મણી કંચનથું સાર, ધનધા
ન્યે કરી ખહોળો ॥ ૨ ॥ કુરુવંશી ભૂપાળ, રાજ્ય કરે છે
ઉરો ॥ ન્યાય ધર્મ પ્રતિપાળ, અશ્વસેન સનૂરો ॥ ૩ ॥
ઈંદ્રાણી અનુહાર, સહદેવી તસ રાણી ॥ સતીઓમાં સી
રદાર, ચૌસઠ કળા ગુણ ખાણી ॥ ૪ ॥ પ્રીત જસી જાળ
મીન, તેહ થકી અધિકરી ॥ પ્રીત જસી નખમંસ, રા
યને રાણી કરી ॥ ૫ ॥ નર લોકે નૃપ સોય, ઇંદ્ર તણે અવ
તારે ॥ પંચ વિષય સુખ ભોગ, વિલસે વિવિધ પ્રકારે
॥ ૬ ॥ સૌધમેંદ્રનો જીવ, સૂર લોકથી ચવીયો ॥ સહદે
વીની કુખ, છીપજ્યું મોતી ઠવીઓ ॥ ૭ ॥ અઉદ સુ
પનસ્યું તેહ, પુત્રપણે અવતરીઓ ॥ ભૂમિથી પ્રગટ્યું
રત્ન, તેણે પ્રસંચો ગુણ દરીઓ ॥ ૮ ॥ ઉત્સવ કરીય અ
પાર, નામ દીયે નૃપ તેહને ॥ કહીઓ સનત્ કુમાર, ક
અન વરણી દેહને ॥ ૯ ॥ જનના નયન પીયુષ, કળશે
થું સિચંતે ॥ નવ કલ્પદ્રુમ જમ, શોભે તેહ વધંતે ॥
૧૦ ॥ સકળ કળા અભ્યાસ, કીધો અનુક્રમ તેણે ॥ સુરગુ

૩ પણ સુવિશેષ, બુદ્ધિએ જીવો જણે ॥ ૧૧ ॥ પામ્યો
 યૌવન વેશ, યુવતિના મન મોહે ॥ ધનુષ્ય બેંતાળીશ તા
 સ, ઉંચપણે તનુ સોહે ॥ ૧૨ ॥ મહેંદ્ર સિંહકુમાર, સુ
 રકાબંદી દેરો ॥ નંદન છે ગુણવંત, તેહને મિત્ર ભલેરો ॥
 ૧૩ ॥ સાથે જનમીયા દોઅ, સાથે વયશું વાધ્યા ॥ પાડ
 ક પાસે સાથ, શાસ્ત્રાદિક તેણે સાધ્યા ॥ ૧૪ ॥ ધર્મને જમ
 વિવેક, પામે વૃદ્ધિ બે સાથે ॥ નૃપ સુત મંત્રી પુત્ર, બે વ
 ખીઆ એમ સાથે ॥ ૧૫ ॥ એકહી પહેલી ઢાળ, જ્ઞાનસાગ
 ર બુધ રંગે ॥ ગોડી રાગ રસાળ, કડીઓ ચાતુર સંગે ॥
 ૧૬ ॥ સર્વગાથા ॥ ૨૧ ॥

॥ દુહા ॥

અશ્વસેન નૃપ અન્યદા, બેઠો સભા મોઝાર;
 આબ્યો લઇ ફલકુલ તવ, આરામિક તેણે ઠાર. ૧
 કર બેડીને તે કહે, અવધારો મહારાજ;
 રતુ વસંતની રૂઅડી, આવીછે પ્રભુઆજ. ૨

રાગ. કેદારો.

(તુમ જનહીઓ નંદલાલ પ્રીતમ ચોરી હમારી કયું ફારી)

એ દેશી.

અશ્વસેન નૃપ આનંદ પાયો, સુણકે સનત્ર કુમાર
 ॥ રાજન ॥ ખેલનકું સધળી મળીટોરી ॥ આંકણી ॥ છય

લખણે છોગાળ ॥ રાજન ॥ ખેલનકું સઘળી મળી ટોરી
 ઢસર ઘોળી લીએ ભરી મટકા, સોવનકી પીચકારી ॥ રાજ
 ન ॥ ખે० ॥ ૧ ॥ સાથે લીએ હે કુલેલકે સીસા, ભરકે, ઝા
 રી ગુલાલ ॥ રા. ॥ ખે० ॥ ખાજત હે શ્રીમંડળ વીણા,
 પખાવજ ઓર તાલ ॥ રા. ॥ ખે० ॥ ૨ ॥ સનત કુમાર
 મહીંદ સીંધયું, ઓર સખાકી જોરી ॥ રા. ॥ છીરકે* ચં
 ખેલ અખીર ઉડાવત, આયે ખાગકી પોરિ* ॥ રા. ॥ ૩ ॥
 છીરકત ભરી પીચકારી ઢસરશ્યું, ઓર ગુલાલ ઉડાય ॥
 રા. ॥ છીરકે છયલ કહે હો હોરી, અજખ ધુમાલો ગાય
 ॥ રા. ॥ ૪ ॥ ૩તુ વસંતકે વન મકરંદમે, ખેલત ઈન
 વિધ ખેલ ॥ રા. ॥ વાટકે* 'સખહીકું' ફગુઆ, મેવામીઠા
 ઈ તેલ ॥ રા. ॥ ૫ ॥ એસે વિનોદસે ખાગમે ખેડકે, ખેઠા જ
 ખ મહારાય ॥ રા. ॥ ભેટ કીયો એક અજખ તુરંગમ,
 તીણ ખીરયાં કીણ આય ॥ રા. ॥ ૬ ॥ એહ ઇસ્યો છોડું
 સીનામે, અશ્વ ઉદધિ કલ્લોલ ॥ રા. ॥ અદ્ભૂત હય દેખી
 નૃપ એસો, ચિતે ચિત્તસ્યું ચોળ ॥ રા. ॥ ૭ ॥ સૂરજકે
 રથ વહરેવંતહે, આયો હે ઈણ ઠાર ॥ રા. ॥ જ્ઞાનસાગર
 બુધ દૂજી ઢાળે, કહે સુણો અચરીજ ઓર ॥ રા. ॥ ૮ ॥
 સર્વગાથા ॥ ૩૧ ॥

* નાખે * દારને વિશે * વહેંચીદે

પ.

॥ દુહા. ॥

કરીને વન કીડા જીસેં, આંચો સનત્ કુમાર;
તવ આંચો નૃપઅશ્વતે, થઇ આપે અસ્વાર. ॥ ૧ ॥
ઘોડે જપ્ય ઘેઠો ચઢી, ખેંચાણી તવ વાગ;*
તીવ્ર ગતે ચાલ્યો તુરિ,* ન જીએ માર્ગ અમાર્ગ. ॥૨ ॥

॥ રાગ મારૂ. ॥

.(વૃષ ભાંત ભુવન ગઈ દૂતી) એદેશી.

॥ શરદ્ભ્રતણી પરે તિહારે, ગયા કુમરને ઘોડો જીહાં
રે, ॥ જમ વિજલડી અમકાર, દોઠો કાણુ એક કુમાર ॥
૧ ॥ ધાયો નૃપસેના લેઈ, જોવા અંગજને તેઈ ॥ હયના
પગને અનુસારે ચાલ્યો ડેડે તેણી વારે ॥ ૨ ॥ વાયે અતિ
કારણ પાયો, ગગનેરજ લાગે ધાયો ॥ આકાશેજ્યુનિશ અ
ધારી, થયો અંડ વાયુથી ભારી ॥૩॥ પગલા પણુવાજી*ના
વાઘ, ફેસાણાં નવી લેવાઈ ॥ તવ મહિંદસિંહ પ્રણામ, કરી
કહે નૃપને તેણે ઠામ ॥૪॥ હયદુષ્ટને કારણુ તેહવો, વિધી*એ
કિમ ધડયો દુર્ધર એહવો ॥ તેણે આપણને મહીનાથ, કિમ
મળશે કહું પરમાર્થ ॥ ૫ ॥ અસ્થિત ધર્મ ગુણુ આણી,
જમન દુર્ભવ્ય પ્રાણી ॥ તેમ કુંવર સનત્ કુમાર, દુર્લભ મ

* લગામ * ઘોડો * અશ્વ * વિધાત્રા

ભવા નીરધાર ॥ ૬ ॥ શશી સૂરવિના નિશી કાળી, પ્રસરે
 ખજુઆ ચમકાળી ॥ તેમ તુમવિણ મહિમાંજ સ્વામી, રિપુ
 ખજુઆ ઠામે ઠામી ॥ ૭ ॥ ઉત્પાત કરે મહારાય, તેણે
 થોભો કરી સુપસાય ॥ ૮ ॥ પામી તુમ આદેશ, એકા
 કી દેશ વિદેશ ॥ ૯ ॥ મુજ મિત્રની બેઠીશ શુદ્ધ, હું
 આણીશ ઇહાં ભલી યુધ ॥ એમ આગ્રહ કર્યો એણે, નૃપ
 પેઠો પૂરમાં તેણે ॥ ૧૦ ॥ હવે મહિંદ ચક્ષીઆ રાહે, એ
 કાકી અહવી માંહે ॥ ખેડું તરવાર સુખાણ, કરં ગ્રાહી ધનુ
 ધ્યને ખાણ ॥ ૧૧ ॥ યમને કીડાલુજ નેહવી, હતી દુસ્તર
 અટવી તેહવી ॥ સિંહ વાધને હસ્તી ઠેરા, જીહાં રીંછના યૂ
 થ ધણેરા ॥ ૧૨ ॥ નૃપ પ્રાપ્તોનો જશ મોટો, તેણે શ્વાપદ
 લય ગણે છોટો ॥ તેણે ગિરીકંઠર અહી ઠાણે, બેતો તે
 ઠાણો ઠાણે ॥ ૧૩ ॥ ક્ષીણ પુણ્ય પુરુષને જમ, ન મળે ધન
 ભમતાં કેમ ॥ જળસ્થળ અટવી અતીક્રમતા, તેમ મિત્ર
 મળ્યો નહીં ભમતાં ॥ ૧૪ ॥ તોપણ તે મિત્રને મોહે, ગા
 માગર પૂર અંદોહે ॥ હઈડામાં મિત્રને રાખી, ફરે નિશ
 દીન રવી શંશી સાખી ॥ ૧૫ ॥ મિત્રવિરહ તણું દુઃખ ધ
 રતાં, એક વરસ ગયું તસ ફરતાં ॥ યુધ જ્ઞાન કહે ત્રીજી
 ઢાળે, કહી માડ રાગ રસાળે ॥ ૧૬ ॥ સર્વગાથા ॥ ૪૮ ॥

* પૃથ્વી * ક્ષિપા કરવાનું ભુવન.

૭.

॥ સોરઠા ॥

એમ જતા વન માંહી, મહિંદસિંહ કુમાર તે;
 સારસનો રવ† ત્યાંહી, શ્રવણે સુણે સોહામણો. ૧
 સહીકા સરોવર આંહી, છે ઈમ મનમાં ચટકળી;
 ચાલ્યો તિણ દિશે આહી, ચુપ ધરીને ચિત્તશું. ૨

॥ ઢાલ ॥

(તાહરા મોહલા ઉપર મેહઝૂખે વીજળી હો લાલઝ.)

॥ એ દેશી ॥

॥ કમળનો પરિમળ તામ, પવનથી અતિ ભજો હે
 લાલ, પવન૦ ॥ નિશ્ચય* સર* જળ ઠામ, લલ્લો તેણે ગુણ
 નીલોહો લાલ, લલ્લો ॥ ૧ ॥ જઈ જુઘ મઝરંદ ચંપક
 નેં ડેવડો હો લાલ, ચંપક૦ ॥ મહકયા વળી મચકુંદ
 ખકુલ પરિમળ વડો હો લાલ, ખકુલ૦ ॥ ૨ ॥ ગંધતણે અ
 નુસારે ચતુર તે ચાલીઓ હો લાલ, ચતુર૦ ॥ માનસંસરમ
 નોહાર નજરમાં ધાલીઓ હો લાલ, નજરમાં૦ ॥ ૩ ॥ સર
 લા હંસનો સાદ સુકોમલ તવ સુણ્યો હો લાલ, સુકોમલ૦
 ॥ ગંધ તણો ઉનમાદ ભમરગણ રણ ઝણ્યો હો લાલ, ભમ
 ર૦ ॥ ૪ ॥ દેખી પ્રોટી* પોળ, ચઢ્યો તવ ત્યાં ધસી હો લા

† શબ્દ. * સરોવર. * મોટી.

લ, ચઢ્યો ॥ દીઠો ખાગ વિશાળ કીકી અતિ ઉઘસી હો લા
 લ, કીકી ॥ ૫ ॥ માદલને કંસાલ, વિણાને વાંસળી હો લાલ,
 વિણા ॥ શ્રીમંડળને તાળ ખાગ માંહી વળી હો લાલ, કે, ખા
 ગ ॥ ૬ ॥ સખળ સંગીતશું નૃત્ય વેધક વેધે જણે હો લાલ,
 વેધક ॥ તુર શબ્દ સૂણી ચિત્ત હરી લીધો તેણે હો લાલ,
 હરી લીધો ॥ ૭ ॥ યુવતી જનના વૃંદ વિચાળે પરવર્યો
 હો લાલ, વિચાળે ॥ અમરીમાં અમરીંદ્ર જ્યું સ્વર્ગથી ઉ
 તર્યો હો લાલ, જ્યું ॥ ૮ ॥ દીઠો સનતકુમાર સિંહાસન
 ઉપરે હો લાલ, સિંહાસન ॥ ચામરશું અતિ સાર છત્ર ધ
 રું શીરે હો લાલ, છત્ર ॥ ૯ ॥ દેખી દૂરથી 'તેહ વિચારે' અ
 હવો હો લાલ, વિચારે ॥ મન વિભ્રમ રયું એહ થાયે છે
 કેહવું હો લાલ, થાયે છે ॥ ૧૦ ॥ બેઠો છે રયું મુજ દ
 દયથી નીસરી હો લાલ, દદયથી ॥ એકએ મોટોચિત્ર
 વિચારે, એણીપરે હો લાલ વિચારે ॥ ૧૧ ॥ ખંદીજન
 નૃપ આગળ એમ તીહાં જંપી*ઓ હો લાલ, એમ ॥ અ
 થસેન કુળ નભતળ તું, શશિધર જીઓ હો લાલ,, તુ શ
 શિ ॥ ૧૨ ॥ કુર જનાં પદ સ્થિર થંલ તું થોલણને †
 યે હો લાલ કેથો ॥ રતિપતિ પાયો અચંલતે રૂપે જીપી
 ઓ હો લાલ, તે. ॥ ૧૩ ॥ મહિંદગિંહ સુણી તીંહા એમ

બીરદાવલી હો લાલ છે, એમં ॥ હરખ્યો હઈડ
 માંહી ગયો નૃપ આગળે હો લાલ ગયોં ॥ ૧૪ ॥
 કીર્ધો ચરણે પ્રણામ શીશધરી ગોદશું હો લાલ, શીશં ॥
 ગદગદસ્વરે ગુણધામ કહે મિત્રને મોદશું હો લાલ, ઠ મિ
 ત્રનેં ॥ ૧૫ ॥ મેં ત્રિભુવનનું રાજ્ય લઘું તુમ ભેટતાં હો
 લાલ, લઘુંં ॥ થઈ પરસા સિદ્ધ આજ તુમ પયતળ ભેટ
 તાં હો લાલ, તુમં ॥ ૧૬ ॥ નવરાંચો અતિ નેહ હરખ
 આંસુજળે હો લાલ, હરખં ॥ વળી પૂજ્યો ગુંણ ગેહ નય
 નને ઉત્પળે હો લાલ, નયનનેં ॥ ૧૭ ॥ મહિંદસિંહ
 મનરંગ શ્રી સનતકુમારજી હો લાલ, શ્રીં ॥ આલિંગ્યો
 દ્રઢઅંગ હૃદય શુભડાર જીહો લાલ, હૃદયં ॥ ૧૮ ॥ વિ
 રહાનલ કૃતતાપ નયન અમૃત રસે હો લાલ, નયનં ॥ ઠા
 રે નેહ સંતાપ વદન પંકજ હસે હો લાલ, વદનં ॥ ૧૯ ॥
 ચોથી ઢાળ રસાળ જ્ઞાનસાગર કહે હો લાલકે, જ્ઞાનં ॥ સુ
 જો ભવિ ઉજમાળ ચક્રિગુણ ગહગહે હો લાલ, ચક્રિં ॥
 ૨૦ ॥ સર્વગાથા ॥ ૭૦ ॥

॥ દુહા. ॥

બેસાડયો બહુ માન દઈ, આસન આપી પાસ;
 પૂછે સનત કુમારજી, કહો બંધવ ઉક્લાસ ॥ ૧ ॥
 મુજવિરહાનલ તાપ જલ, તાત તણો સુપવિત્ર;

ચરણ કમળ કામળપણું, કહો કેમ રહેછે મિત્ર ॥ ૨ ॥
 આ અટવી અતિવિસ્તરા, મુજ જોવાને લોભ;
 પાર લહી કેમ દુસ્તરા, આયા કીંહાકીંહા શોભ ॥ ૩ ॥
 મહિંદસિંહ કુંવરે કહ્યો, સધળો નીજ વૃતાંત;
 વરસ દિવસ દ્રુતાં થકાં, તુમ દર્શન લહ્યો તંત ॥ ૪ ॥
 મર્દન કરી કુદેલશું, મહિંદસિંહને હેવ;
 સધળી ભોજઈ મળી, નવરાગ્યો તતખેવ ॥ ૫ ॥
 વસ્ત્ર અંને આભરણશું, શોભાવીતસ અંગ;
 જમાડી તંબોલ શું, કીધો વદન સુરંગ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાળ. ॥

રાગ કેદારો (વિસરદેઢાટવાળ સુણે ગાયાર વિસરદે)અદેશી.

હવે મહિંદસિંહ મનકાટે, પૂછે 'વિતીજ્જર' જોડે
 લાલ, ગુણ દરીઆ ॥ પ્રાણેશ્વર પ્રભુજી ગુણ દરીઆ, ક
 હો જીવન વીભુજી ગુણ દરીઆ, અશ્વે હરીઆ જીહાંથી,
 ધૂરથી માંડીને તીહાંથી લાલ, ગુણ ખાણી ॥ કહો મુજ
 વિભુજી ગુણખાણી, પ્રાણેશ્વર પ્રભુજી ગુણ ભરીઆ ॥ ૧ ॥
 હયજ્જહરી ગયો કેણે ઠામ, લલનાજ્જલઅછીજ્જેણેપરે પામી લા
 લ ॥ ગુ ૦ ॥ ક ૦ ॥ એમ સુણીને સનત કુમાર, ચિત્તે ચિ

તન્યુ તેણીવારે લાલ ॥ ગું ॥ ૨ ॥ નિજ ચરિત્ર જ નિજ
 મુખ આયે, કહેવું નહીં જુગતું પ્રાપ્તે લાલ ॥ ગું ॥ તેણે
 અન્યતણે મુખવાત, કહાવી સમજવું જાત લાલ ॥ ગું ॥
 ૩ ॥ ચંદ્રવેગ ખેચર પતિ કરી, પુત્રી શતમાંહી વડેરી લા
 લ ॥ ગું ॥ નિજ પ્રિયા બકુલમતિ નામે વ્યતિ કર કહે
 વાને કામે લાલ ॥ ૪ ॥ દીધા તેને આદેશ, વ્યતિકર ધૂર
 થી સુવિશેષ લાલ ॥ ગું ॥ વિધાને પૂછી કહેજે, હું નિ
 દ્રા લહું છું લહેજે લાલ ॥ ગું ॥ ૫ ॥ એમ કહીને પો
 તે જાય, પોઠે રાતે ઘર માંય લાલ ॥ ગું ॥ વિધાને પૂછી
 ત્યારે, કહે બકુલ મતિ સુવિચારે ॥ ગું ॥ ૬ ॥ હો દેવર
 જીડા ॥ ગું ॥ ચાતુર માંહી સુડા ॥ ગું ॥ તુમ મિત્ર
 જ અશ્વે હરીઓ, વિપરીત ગતે સંચરિયો લાલ ॥ ગું ॥
 દેં ॥ ચાં ॥ જમ જમ રાખેવા સાડ, સંજ્ઞા કરે તેમ અ
 પાડ લાલ ॥ ગું ॥ દેં ॥ ૭ ॥ પવને શું નેજ* પુરાઈ
 દેવળપર અતિ ઉજાઈ લાલ ॥ ગું ॥ ચઢતી (૨) ગતિ ચા
 દ્યો, વિષમી અટવીમાં ધાડ્યો લાલ ॥ ગું ॥ ૮ ॥ શ્વાસે
 તે તુરંગ ભરાણો, ભુખે તરસે અકળાણો લાલ ॥ ગું ॥
 દીન બીજે દુસરી વેળા, ઉભો રહ્યો આપે હેળા હો લાલ
 ॥ ગું ॥ ૯ ॥ તવ અશ્વથકી ઉતરીયો, જીન*હોડી અળગો

ધરીઓ લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ભુપીઠે ઘોડો પડીઓ, અક્ષાઘ મ
 રણુ આવડીઓ લાલ ॥ ગુ૦ ॥ ૧૦ ॥ તુમ મિત્ર તૃપાતુ
 ર ત્યાંહી, લમતાં જળ ન લઘું ક્યાં હી લાલ ॥ ગુ૦ ॥ આં
 યો એક નજરે આંચો, શીઘ્ર ગયો તેની છાયો લાલ ગુ૦ ॥
 ૧૧ ॥ તરસે ગળું હોઠ સુકાણો, પડયો ભુમીજઈ મુઠ્ઠા
 ણો લાલ, ગુ૦ ॥ ત્યાં રહે તેવનને જક્ષે, કડણા પુરમાં અતિ
 દક્ષે લાલ ગુ૦ ॥ ૧૨ ॥ હિમ સરખું શીતળ પાણી, તનુ
 સિંચ્યું કુંવરનું આણી લાલ ગુ૦ ॥ સિંચ્યુ જળ સીતળ
 નિરે, તવ ચેતન વળીઓ શરીરે લાલ ગુ૦ ॥ ૧૩ ॥ કર્યો
 સાવધાન જળપાઈ, તવ કહે તેને કહો ભાઈ લાલ ગુ૦ ॥ ત
 મે દોણુ અકારણુ મિત્ર, કિમ જીવિત દિયું સુવિચીત્ર લા
 લ ॥ ગુ૦ ॥ ૧૪ ॥ એ અમૃતથી અતિ મિષ્ટ, જળઆણુયું
 ક્યાંથી ઈષ્ટ લાલ ગુ૦ ॥ તે કહે હું જક્ષ છું વીર, દેખી તુ
 જ સાહસ ધીર લાલ ગુ૦ ॥ ૧૫ ॥ મુજને નિરભર નેહ
 આંચો, માન સરોવરથી જળ લાંચો લાલ ગુ૦ ॥ તેને મુજ
 પતિ કહે તામ, પંથ દેખાડો ગુણધામ લાલ ગુ૦ ॥ ૧૬ ॥
 જો ઝીલુંજીતે સર જઈ, અતિ શીતળ તો તનુ થાઈ લાલ
 ગુ૦ ॥ કર સંપુટગૃહિને તેણે, મુકયો માનસરોવર એણે
 લાલ ગુ૦ ॥ ૧૭ ॥ સિરી કરતાં જળ અવગાહી, ગયો તપ

ન તાપ તનુ ઘાહે લાલ ગું ॥ નાગવદ્વી દલપ્રાય, થયો તેહ
પુનઃ નવકાય લાલ ગું ॥ ૧૮ ॥ એતો કહી પંચમી દાળ,
બુદ્ધ જ્ઞાનસાગર સુરસાળ લાલ ગું ॥ શ્રમ મારગનો સવિ
વારી, નીકળીઆ સરથી તીવારી લાલ ગું ॥ ૧૯ ॥

॥ દુહા ॥

વાસી ગિરિ વૈતાલ્યનો, આસીત જક્ષએણે નામ;
વૈરી પૂરવ ભવ તણો, તે આવ્યો તેણે ઠામ ॥ ૧ ॥
કોહાં જઈશિ દ્રષ્ટે ચંડયો, રહે રહેરે આજ;
દેખી કોંપાડણ થઈ, ધાયો મારણ કાજ ॥ ૨ ॥

॥ દાળ ॥

રાગ ખંગાળો. (રાજ જોમળે) એ દેશી.

॥ આર્ય પુત્રકને નિરદક્ષ, આવ્યો ઉધ્ધત આસીત જ
ક્ષ ॥ ક્રોધે ક્યું લડે ॥ ઉડે વૃક્ષને પથ્થર જણ, પ્રથમ પવન
એમ છોડે તેણ ॥ ક્રોધે ક્યું લડે ॥ ૧ ॥ ત્યાર પછી નભ
તળ નિરધાર, છાયો ધુળી કીયો અંધકાર ॥ ક્રોધે ० ॥ તાળ
પિશાચ તણો કીયો વેશ, અગ્નિ વરણ જસ પિંગળ કેશ ॥
ક્રોધે ० ॥ ૨ ॥ તીખી અગ્નિ તણી વિકરાળ, મુકંતો મુખ
મંથી જવાળ ॥ ક્રોધે ० ॥ હડ હડ હડ હડ કરતો હાસ, ક્ષ
ણ ભૂતળ કાણ માંહે આકાશ ॥ ક્રોધે ० ॥ ૩ ॥ નયન માંહે

થી જવાળા જોર, મૂકી તાજા પિશાચે ઝાર ॥ કોઠે ॥ બિધો
 નહીં તોપણું તુમ મિત્ર, અડગમેર રહ્યો દૃઢચિત ॥ કો
 ॥ ૪ ॥ બાંધ્યો નાગપાસે દૃઢ તેણે, કિર જન્યું તણી પેર
 એણે ॥ કોઠે ॥ અથવા જ્ઞાની કર્મને જમ, ત્રોડે ત્રટ ત્રટ
 ત્રોડે તેમ ॥ કોઠે ॥ ૫ ॥ રોશે શું રાક્ષસવળી તામ, કુંવર
 ઉપર ધાલી હામ ॥ કોઠે ॥ મોગર લોડમય હાથમાં લે
 ઈ, હણવા લાગ્યો ધાયને દેધ ॥ કોઠે ॥ ૬ ॥ નૃપ નંદન
 તરવર હેવ, ઉખેડી મોટા તતખેવ ॥ કોઠે ॥ ધાયો રાક્ષ
 સ કેડે ધિંગ, કુઘો તરવર શું ઠાટીંગ ॥ કોઠે ॥ ૭ ॥
 જવાલાગ્યો ઊંચો જમ, પેઠો કાંટો પગમાં તેમ ॥ કોઠે ॥
 ॥ છેદે વૃક્ષ પડે જ્યું ઠાય, ધડ હડ જુમિએ પડી
 ઝો સોઝ ॥ ૮ ॥ ત્યારપછી રાક્ષસ રહી
 દુર, કુંવર તણા શિર ઉપર જુર ॥ કોઠે ॥ મૂક્યો
 કુંગર મોટો એક, કુંવર તેણે પીડાણો છેક ॥ કોઠે ॥ ૯ ॥
 થયો અચેત ગઈ તસ સાન, ચેતન આપ લહ્યો તેણે ઠાન
 ॥ કોઠે ॥ હાહાકાર કરી તેની સાથ, આવ્યો કુંવર ખાથો
 ખાથ ॥ કોઠે ॥ ૧૦ ॥ કરમોગરના દેય પ્રહાર
 જક્ષકિયા શતખંડ પ્રહાર ॥ કોઠે ॥ નમુઓ અમર હ
 તો તેણે એહ, નાઠ્યો ચીસ પાડીને તેહ ॥ કોઠે ॥ ૧૧ ॥
 સુરવિધાધર કૌતુક હેત, જોવા આવ્યા તીહાં કીણ તેત ॥

કોધે૦ ॥ જીત્યો જક્ષ દેખીને દ્રષ્ટ, કીધી કુસુમતણી સુરે
 વૃષ્ટ ॥ કોધે૦ ॥ ૧૨ ॥ પ્રશંસે ગગને જક્ષરાજ, ધનધન તું
 સુભટ શિરતાજ ॥ કોધે૦ ॥ જય જય જય જય તુમ ગુણગેહ,
 અહોઅહો અતુળી બળમાં રેહ ॥ કોધે૦ ॥ ૧૩ ॥ રાગ ખં
 ગાળે છઠી ઢાળ, જ્ઞાનસાગર બુધ સુરસાળ ॥ કોધે૦ ॥ સ
 રથી કુંવર પુણ્ય અંકુર, આલ્યો જેમ ગયો પશ્ચિમ સુર ॥
 કોધે૦ ॥ ૧૪ ॥ સર્વગાથા ॥ ૧૧૧ ॥

॥ દુહા ॥

થોડીશી ભૂમી ગયો, તે સર મૂકી જમ;
 દીઠી તવ મનોહારીણી, આઠ તરણી અભીરામ ॥ ૧ ॥
 નંદન વનમાંહે થકી, જેમ દિશા કુમારી આઠ;
 આવીને ઉભી રહી, તેમ મુખ આગળ ઠાઠ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ગિદુડાની દેશી ॥

॥ તે આઠે કુંવારી તિંહારે, હોજી સનત કુંવરનું દે
 ખી રૂપ, એ રૂડોરે; રતિ રાણી કંત એ રૂડો રે, નળ કુબેર
 તંત એ રૂડો રે, નયન કમળ મધિ તારીકા રે, હોજી બેઠા
 જાણે ભમર અનુપ એ રૂડો રે ॥ એ રૂ૦ ॥ ૧ ॥ ના
 શા શુક સંચુ જીશી રે, હાંજીદોય શ્રવણ ડોળા ઉપમાન

॥ એ ૩૦ ॥ આઠમના શશિ સારીખું રે, હાંજી સોહે તેનું
 ભાળ પ્રધાન ॥ એ ૩૦ ॥ ૨ ॥ અધરજી* વિદુદુમજી* ૬
 જ સારિખોરે, હાંજી સોહે મુખ પુનમચંદ ॥ એ ૩૦ ॥
 શંખ જસી ગિવાજી* ખતી રે, હાંજી દીઠે નયન અમીરસ
 વૃંદ ॥ એ ૩૦ ॥ ૩ ॥ શ્રીવચ્છ શું અતિ શોભિતો રે,
 હાંજી* પ્રથુલજી* હૃદય જાણે કપાટ ॥ એ ૩૦ ॥ હરિ લી
 ધી ગતિ હંસની રે, હાંજી જઈ રહ્યા માનસસર તીણુમાટ
 ॥ એ ૩૦ ॥ ૪ ॥ ભોગળ પુરના દ્વારની રે, હાંજી તેહ
 સરીખા દીપે ભુજદંડ ॥ એ ૩૦ ॥ જઠર તે વાધના જે
 હવું રે, હાંજી ઉંડી એહની નાભી પ્રચંડ ॥ એ ૩૦
 ॥ ૫ ॥ ઉરગજ સુંડાકારસીરે, હાંજી મૃગની જંધા જ
 સ ॥ એ ૩૦ ॥ આપ્યાતે કનકના કાચખારે, હાંજી ઉત્તત
 એહવા પદ્યુગ ખાસ ॥ એ ૩૦ ॥ ૬ ॥ હાથ અને પગના
 તળા રે, હાંજી રાતા જાણે જસુ કુલ ॥ એ ૦ ॥ અજખ સુ
 ઘટ ઘાટે ચડયો રે, હાંજી આઠે મદના તુર અમુલ ॥ એ ૦
 ॥ ૭ ॥ વિસ્મિત વ્યામોહે ઘણું રે, હાંજી ભલીદેખી જસ
 કાય ॥ એ ૦ ॥ નયનખાણુ છોડે ઘણા રે, હાંજી શ્રમુ હંક
 ખાણુકજી* શિશકરાય ॥ એ ૦ ॥ ૮ ॥ આઠે વનદેવી જી
 સીરે, હાંજી તુમ મિત્ર જાણી તેણી વેળ ॥ એ ૦ ॥ રતિ

રાણી રૂપે તે રૂડી, અમરી અનોપમ રૂપે તે રૂડી, ॥ જ્ઞાન
સાગર યુધ સાતમી રે, હાંજી ઢાળ કહી વારૂ મન મેલી
૧ ॥ એ રૂડી રે ॥ સુણતાં સુખની ખાણ, તે રૂડી છે તે અ
મીઅ સમાન ॥ તે ॥ ૯ ॥ સર્વગાથા ॥ ૧૨૨ ॥

॥ દુહા ॥

બોલાવી તેને હવે, કુંવરે મધુરી વાણ;
અહો ખાળા તુમે કોણુ છો, અટવીમાં ગુણુ ખાણ ॥૧॥
આવા શુન્ય અરણ્યમાં, ઢેમ રહોછો એણે ઠામ;
વનદેવીની પરે તુમે, વન રહોછો ઢેણે કામ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ઉભી લાવલદે રાણી અરજ કરે છે, અખંડા ચોમા
સો ગઢકીજ હો, ગઢયુંદીના હાડા) એ દેશી.

કુમરીઓ તે કહે કર જોડી, વીનતડી અવધારો હો
પ્રભુ રણમાં હો શુરા, ગાઢા પ્રબળ પ્રતાપી ॥ પ્રીય સંગ
મા નામેછે નયરી, રાજ તીહાં પધારો હો ॥ પ્રભુ ॥
૧ ॥ લાનુ વેગ નામે વિદ્યાધર, રાજ કરેછે રૂડો ॥ પ્રભુ ॥
૨ ॥ દોલતવંત સદાદેદાર, સવિ ખેચરમાં સુડો હો ॥ પ્રભુ ॥
૩ ॥ તેહ તણી તનુજ* અમે આઠે, અમ લાગ્ય બગે
તાણ્યા હો ॥ પ્ર ॥ આણે જમ કાઈ દેવ આકર્ષી, તેમ તુ

મને અમે આણ્યા હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ પુણ્ય પસાયે અમે
 એણી ભૂમિ, આજ ઇંહાં કીણુ આયા હો ॥ પ્ર૦ ॥ અમૃત
 શ્રાઃ ઈંદુસરીખો, દરશન, તુમચુ પાયા હો પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 સુકતાવળી હાર હૃદય જમ, શોભાવે તે સ્વામી હો ॥ પ્ર૦
 ॥ ભૂભૂષણુ અમ તાતની નયરી, ભૂષાવો ગયગામી હે
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ એમ કહી નિજ કિંકર તેણે, સાથે એક મો
 કલીયો હો ॥ પ્ર૦ ॥ મારગ દેખાવણુને કાજે, મુજપતિ
 નયરે ચલીયો હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૬ ॥ પ્રીય સંગમા નયરીમાં
 પ્રેમે, પહોચ્યો નૃપ આવાસે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ભામુવેગ દેખીને
 સામો, આંચો અતિ ઉદ્દાસે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૭ ॥ આલીં
 ગીને આસન આપી, બેસારી કહે એને હો ॥ પ્ર૦ ॥ અ
 જ અમુલક રચણુની જાણે, વૃષ્ટી થઈ અમગેહે હો ॥ પ્ર૦
 ॥ ૮ ॥ અથવા સોવનમય પરસાની, સિધી થઈ સુખકા
 રી હો ॥ પ્ર૦ ॥ આજ તુમારા ચરણુતણી રજે, પાવન
 થઈ મહી મારી હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૯ ॥ પહેલું અર્ચીમાળી સુ
 નિરાજે, એમ કહ્યું તું અમને હો ॥ પ્ર૦ ॥ આસીકજ
 ક્ષને જનર જીતે, ગુણ કહુંછુ તુજને હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦ ॥
 તે તુજ એ આઠે તનુજનો, હોશે પતિ એમ લણે હો ॥ પ્ર૦
 ॥ તેણે મહા ભાગ કહુંછું તમને, પરચું હીત ચિત્ત આ

હો હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૧ ॥ ભાનુવેગં ખેચર પતિકરી, દેવરજી
 તુમ મિત્રે હો ॥ પ્ર૦ ॥ માની વચન તે આઠે પરણી, કુ
 મરી-પ્રેમ પવિત્રે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૨ ॥ તે આઠે શું પરવરી
 પલંગે, પોઢયો રતિ ધરમાંહિ હો ॥ પ્ર૦ ॥ સુખભર સુ
 તો દેખી અસીકે, જક્ષે ચિંત્યું ત્યાંહી હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૩ ॥
 નિર્મળનું બળ છે એક છલનું, છલશું રાતે હરીયો હો ॥
 પ્ર૦ ॥ નિંદ્રામાં અટવીમાં ક્યાં એક, ધરણી ઉપર ધરીયો
 હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૪ ॥ જગ્યો કુંવર તવભૂ પીકે, દીકું નિ
 જતનુ તેણે હો ॥ પ્ર૦ ॥ મંદિર માંહેથી અટવીમાં, મૂળ
 ને મૂકયો ઢણે હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૫ ॥ સુપન સરીખો મન
 માં વિભ્રમ, પાણી ગ્રહણનો આંચો હો ॥ પ્ર૦ ॥ પણ
 પ્રત્યક્ષ કરકંકણુ દેખી, દીલશ્યું ખેદ ન પાયો હો ॥ પ્ર૦
 ॥ ૧૬ ॥ જ્ઞાન સાગર બુધ આઠમી ઢાળે, કહે સુણુ તે સહુ
 ઢાઈ હો ॥ પ્ર૦ ॥ તીહાંથી સનત કુમારને ચલતાં, આગળ
 અચરજ હોઈ હો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૭ ॥ સર્વગાથા ॥ ૧૪૧ ॥

॥ દુહા ॥

આગળ ચાલ્યો જટલે, અટવીમાંહી એક;
 સદ વૃક્ષેકરી શોભતો, દીઠો ગીરિ અતિ રેક ॥ ૧ ॥
 કુંવર તે ઉપર ચઢી, શિખરે આંચો જમ;
 કંચન મણીમય થંભશું, દીકું મંદિર તાંમ ॥ ૨ ॥

ઈંદ્ર જળ સરીખો સહી, એ પણ દીસે આંહી;
એમ મનમાંહી ચિંતવે, આદ્યો તિણ દિશ આહી ॥૩॥
દુખભર દર્ધતા વિકપતી, કડણાસ્વરે તેણે દ્વાર;
રૂદન સુણી રામા તણું, પેઠો ભૂવન મોઝાર ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

રાગ ઢેદારો (અખ ધરે આવો ગુણ સારીંગ ઢોળણા.)

એ દેશી.

તે કહે તરૂણી એણીપરે રે ભોળા, જોં કર લક્ષ પ્ર
કર ॥ તો હિન જોગે રે તુજહિત લોચણા, મુજ પતિ મુજ
ભર્તા ॥ વનારે ભોળા, અવર પુરૂષ સર્વ છાર ॥ તિણ વીન
જોડે રે તુજ હિત લોચના ॥ ૧ ॥ જો દિનકર કુરૂવંશનો
રે ભોળા, તે મુજ જીવનપ્રાણ ॥ તિણ ॥ ઈણે અવતારે
માહરે રે ભોળા, તે સાહેબ સુર તાણ ॥ તિણ ॥ ૨ ॥
જો હુવે સુરપતિ જોસો રે ભોળા, તુરંતિ પતિ અવતાર ॥
તિણ ॥ સુપને પણ ઇણ કાય મેં રે ભોળા, ન કડેં તુમ
ભર્તાર ॥ તિણ ॥ ૩ ॥ એ ચંદ્રહાસ ખડ્ગે કરી રે ભો
ળા, જો તું કરે શતખંડ ॥ તિણ ॥ જો તું ખીહીવરાવે
ધણું રે ભોળા, જીખણું સખદ પ્રચંડ ॥ તિણ ॥ ૪ ॥ કિં
હા જઈશ મુજ પર ચઢી રે ભોળા, પરણી કર મુજ કં

ત ॥ તિણુ ॥ એમ ગોરી રે બોલી બોલણા, કરડી રસ
નાએ કડું રે ભોળા, એ જીવિતનો અંત ॥ તિણુ ॥
પ ॥ અતિ આકંદ કડણારસે રે ગોરી, કરતી વિવિધ વિ
લાપ ॥ કહે પીયુ રે દર્શણ દેવણા, સહદેવી સુત મુજ ધ
ણી રે ભોળા, કરતી એમ પ્રલાપ ॥ અળ પીયુ આવો રે દ
રશણ દેવણા ॥ ૬ ॥ અશ્વસેન કુલચંદલો રે ભોળા, નિક
લંકી સુખકાર ॥ તિણુ ॥ પરભવ પણ પતિ માહરે રે
ભોળા, હોજે સનતકુમાર ॥ તિણુ ॥ ૭ ॥ શરણ હોજે
મુજ તેહનો રે ભોળા, મુજ પીયુ તેહ મયાળ ॥ તિણુ ॥
જ્ઞાનસાગર કહે ભવિ મુણે રે ભોળા, નિરૂપમ નવમી ઢા
ળ ॥ અળ પીયુ આવો રે, દરીશણ દેવણા ॥ ૮ ॥ સર્વ
ગાથા ॥ ૧૫૩ ॥

॥ દુહા ॥

તવ મેડી ઉપર ચઢ્યો, કુમર મુણી નિજ નામ;
શ્યામા શોકાતુર ધણી, રોતી દીઠી તામ ॥ ૧ ॥
શરણ કર્યું તેં જહનું, ઢાણ તે સનત કુમાર;
કુમરે પૂછ્યું તવ કહ્યું, તે મારો ભરતાર ॥ ૨ ॥
આસન આપીને કહે, મુણજે મુજ વૃતાંત;
પુર સાંઠેતે રાજવી, છે રાજ બલવંત ॥ ૩ ॥

સુરપ્રભ નામે ભલો, પરતાપી સસનેહ;
ચંદ્રજસા તેની પ્રીયા, રૂપવતી ગુણ ગેહ. ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

(મુજરો માનો હો જલ્લીમજટણી) એ દેશી.

ચંદ્રજસા કુખે ઉપની, તતુજ હું સુકુમાળ ॥ ના
મે સુનંદા હો કુમરી ॥ યોવન આવી હો જમ, મુજ તાતે
મુજ નામ ॥ નામ સુનંદા હો કુમરી ॥ દીધી સનત કુ
મારને, ગજપુરે ભાગ્ય વિશાળ ॥ નાં ॥ ૧ ॥ પરણાવી
નહોતી મુજને, એક દીન ખેચર ઢેણુ ॥ નાં ॥ રમતિ
મંદિર ઉપરે, નજરે દીઠી હેતેણુ ॥ નાં ॥ ૨ ॥ પુરૂષ અ
ધમ તેણે પાપીએ, મુજને હરી વિમાન ॥ નાં ॥ બેસા
ડી બળ બહુ કરી, આણી એણે ગિરિ થાન ॥ નાં ॥
૩ ॥ કીધો ભૂવન વિદ્યા બળે, મૂકી મુજને હો આંહી ॥
નાં ॥ હમણાં ધવલ ધરે થકી, ખેચર તે ગયો ક્યાંહી ॥
નાં ॥ ૪ ॥ એમ કહી રહી તે કને, તેહવે આંચો હે તેહ
॥ નાં ॥ નૃપ નંદનને હે દેખીને, કાપાકુળ થયો એહ ॥
નાં ॥ ૫ ॥ અશની વેગ ખેચર તણો, નંદન તે
દુર્ઘુક્ષિ ॥ નાં ॥ કુમરને ગયણે ઉછાળીયો, રકત નય
ણુ કરી કોક્ષિ ॥ નાં ॥ ૬ ॥ હાહારવ કરતી તિકા, ધર

છી પડી તેણીવાર ॥ ના૦ ॥ મુરછાંગત મુળગી થઇ, ડો
મળ રાજકુમારી ॥ ના૦ ॥ ૭ ॥ તુંમ મિત્રે તે દુષ્ટને, પા
ડીયો દૃષ્ટિ પ્રહાર ॥ ના૦ ॥ મારીયો મહીતળ તે પ
ડીયો, જણે વૃક્ષકુઠાર ॥ ના૦ ॥ ૮ ॥ છેલો જમ પડે
ધડહડી, પામ્યો મૃત્યુ અકાળ ॥ ના૦ ॥ કૃત્ય કર્યું હ
તુંજહવું, પામ્યો ફળ તતકાળ ॥ ના૦ ॥ ૯ ॥ આંચો
અક્ષત તે ફરી, નૃપસુત કુમરીની પાસ ॥ ના૦ ॥
આશ્વાસી તેહને તીહાં, નિજ વ્યતીકર પ્રકાશ ॥ ના૦ ॥
૧૦ ॥ પતિ પોતાનો તે ઝાળખી, લજ્જા શું અતિ નેહ
॥ ના૦ ॥ મર્યાદે કહે મોદશું, અવધારો ગુણ ગેહ ॥ ના૦ ॥
૧૧ ॥ પ્રિતમજી પરણો તુમે, શુભ વેળાએ સાર ॥ ના૦ ॥
માર્યો શત્રુ મહાખળી, પામ્યા પ્રભુ જયકાર ॥ ના૦ ॥ ૧૨ ॥
પરણી તે અતિ પ્રીતશું, દેવરજી તુમ ભત્ર ॥ ના૦ ॥
જ્ઞાનસાગર બુધે કહી, દશમી ઢાળ પવીત્ર ॥ ના૦ ॥ ૧૩
॥ સર્વગાથા ॥ ૧૭૦ ॥

॥ દુહા ॥

અકીશ્વર ચોથા તણી, નામે સુનંદા નારી;
એ સ્ત્રી રતન હોશે સહી, જીવન પ્રાણ આધાર ॥ ૧ ॥
ખેચર તેહ હણ્યા પછી, તેહનીં ભગિની ત્યાંહ;
ચોડીશી વેળા પછી, આવી તે ધર માંહ ॥ ૨ ॥

તે કુવરી સંધ્યાવળી, તે સહોદર ને નામ;
માયો દેખીને થઈ, કોધાણુ તેણે ઠામ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥

(તેં તો ને આયા ઓળગુ ઓળગાણુ જી, કરમત દેશે
ગાળી લણુ) એ દેશી.

॥ કોધજીસે મન ઉપન્યો તેણે વેળાજી, નિમિત્તિ
કતું વેણુવળી, સંભારીયો સંધ્યાવળી મન મેળા જી ॥ શાં
ત થઈ ગઈ કોપઝલી ॥ ૧ ॥ વજૂ વેગ કુમારને, વિણ
લોહે જી ॥ જ હણુશે નર અતુલ બલી, સંધ્યાવલી કુમરી
તેણે, ગતિ હોહે જી, પતિ હોશે ઈક્વાગ કુલી ॥ ૨ ॥ કર
જોડી કહે કુંવરને ॥ તેણી ॥ અવધારો અરદાસ પ્રભુ, ક
રપીડન મુજશું કરો ॥ મં ॥ બેઠો મુજ પતિ મોજધ
રી ॥ ૩ ॥ તે પણ તુમ મિત્રે ઈહાં ॥ તેણી ॥ પરણી
અતિ ઉલ્લાસ કરી, દેવરજી દોય નારીશું ॥ મન ॥ હું
પણ છું તુમ દાસ વિભુ ॥ ૪ ॥ પ્રજ્ઞામિ વિદ્યા લલી ॥ તે
ણી ॥ સંધ્યાવળીએ કંથ પ્રત્યે, આપી અતિ આનંદશું
॥ મન ॥ નિજપતિ જીતે જણુ હીતે ॥ ૫ ॥ જગમં
દા જોતાં થકાં ॥ તેણી ॥ સ્વારથ સધળો મિષ્ટ કહ્યો, ત્રિ
યને તાતને બંધુશી ॥ મન ॥ અતિ વલ્લભ ભર્તાર લલ્યો

॥ ૬ ॥ વિદ્યાધર દો આવીયા ॥ તિણું ॥ પ્રણુમી તેહ
 ને એમ કહે, અશનીવેગ વિદ્યાખળે ॥ મનં ॥ નિજ
 અંગજનું મરણ લહે ॥ ૭ ॥ ચતુરંગ દળ લેધને ॥ તિણું
 ॥ આંચો છે અતિ ઠાપ ચઢ્યો, તે તુમ સાથે ઝુઝવા ॥ મ
 નં ॥ વિદ્યાધરને વૃંદ જડ્યો ॥ ૮ ॥ તે માટે અમને ધં
 હાં ॥ તિણું ॥ ચંદ્રવેગ નરિંદ્ર રણી, ભાનુવેગ ખેચર
 પતિ ॥ મનં ॥ મુકંચા છે તુમ પાસે લકી ॥ ૯ ॥ હુ
 હરીશ્વંદ્ર કુમાર છું ॥ સુતંવાર ॥ ચંદ્રવેગ ખેચરેંદ્ર
 તણો, ભાનુવેગ રાજ તણો ॥ દેદાર ॥ સુતનામે ચંદ્ર
 સેન ધણો ॥ ૧૦ ॥ કરવા રાજ્યની ચાકરી ॥ તિણું ॥
 આવશે અમતાત દળે, આ સત્તાહને રથ લીધો ॥ મનં
 ॥ આવી આગળ તેહ ડવે ॥ ૧૧ ॥ હય, ગય, રથને સુભ
 ટ શું ॥ તેણીં ॥ ચંદ્રવેગ નૃપ ગગનથી, ભાનુવેગ નૃપ
 આવીયો ॥ મં ॥ નૃપ નંદનની કુમક થકી ॥ ૧૨ ॥ વિ
 દ્યાધરના કટકશું ॥ તેણીં ॥ પ્રણુમીને કર જોડી સહી,
 દાળ એહ અગ્યારમી ॥ મનં ॥ જ્ઞાનસાગર બુધે સુપરે
 કહી ॥ ૧૩ ॥ સર્વગાથા ॥ ૧૮૬ ॥

॥ દુહા ॥

વજરવેગ સુતને ઈશે, વયર સંભારી હેવ;

અસની વેગ આંચો વહી, સૈન્ય સહીત તતખેવ ॥૧॥

બે બંધવ બહુ દળ સહીત, અસની વેગ શું તામ;
 નિજ જામાતાની વતી, માંડયો મહા સંગ્રામ ॥ ૨ ॥
 અસની વેગે દળ બેહુના, બજવ્યાં ઝુંઝે જોર;
 કરે ઝુંઝ તુજ મિત્ર તવ, અસની વેગ શું ધોર ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥

રાગ સિંધુડો (ચિત્રોડો રાજરે, મેવાડો રાજરે
 તો પાઈ અકબર શાહ મંગાવે ચાકરી રે) એ દેશી.

બેસી રથ ધાયો રે, અરિદળમાં આઠયો રે, સંગ્રામ
 મચાઠયો અસની વેગશું રે ॥ તેણે નાગાસ્ર છોડયું રે, વિદ્યા
 એ મોડયું રે, ગરુડાસ્ર તે તોડયું કુમરે વેગશું રે ॥ ૧ ॥
 મૂકયું જપ્પ તેણે રે, શસ્ત્ર અગ્નિનું એણે રે, જળશસ્ત્ર
 સિંચી સો શીતલ કીયું રે, વાયો શસ્ત્ર જવારે રે, છોડયું
 તેણી વારે રે, કુમરે શૈલાસ્ર તે જીતી લીયું રે ॥ ૨ ॥ તવ
 ધનુષ્ય તે લેઈ રે, નારાય સંધેઈરે, તિહાં કીણધાયો ખાણ
 ને મુકતો રે ॥ ખાણે શું ભેદી રે, પ્રત્યંચા છેદી રે, કીયું
 ધનુષ્ય નિર્વેધી તે રક્ષો હુંકતો રે ॥ ૩ ॥ વલી ખડ્ગને કા
 દી રે, શીરે ત્રવલું ચાઢી રે, ધાયો તવ કુમરે તસ કર છેદી
 યો રે ॥ આયો જપ્પ ધાતો રે, ખાહુ યુધને ચહાતો રે, વિદ્યા
 એ કૃત ચક્રે તસ શીર છેદીયો રે ॥ ૪ ॥ તત્ક્ષણ તેણી વેળા

રે, અશની વેગને હેલા રે, સવીરાજ્યની લક્ષ્મી નૃપકને રે ॥
 આવી અતિ વાડ રે, ખેચર દેદાડ રે, ચંદ્રવેગ, ભાનુવેગ
 રાજકને રે ॥ ૫ ॥ તુમ મિત્રને સ્તવતાં રે, ભૂરિમ ગુણ કહે
 તાં રે, આવીને તે સનતકુમારજીસ્યું સહુ રે ॥ નમસ્થળ
 થી આયા રે, વિદાધર રાયા રે, પ્રાસાદ સુવાયા ગીરિઉપર
 લહુ રે ॥ ૬ ॥ નજરે પીયું નીરખી રે, નારી બે હરખી રે
 સુનંદા, સંધ્યાવલી અતિ ગહગહે રે ॥ દ્વાદશમી ઢાળે રે, ક
 હે જ્ઞાનવિચારે રે, શ્રોતાજન આગલ સુણુજો ગહગહિ રે ॥
 ૭ ॥ સર્વ ગીતા ॥ ૧૯૫ ॥

॥ દુહા ॥

ચંદ્રવેગ આગે હવે, વિદાધર મનકોડ;
 વિનય કરીને વિનવે, કુમરને બે કર જોડ ॥ ૧ ॥
 ગીરિ વૈતાલ્યે ગુણનીલય, મયા કરે મહારાજ;
 પાવન કરવા ભૂમિને, આવો ગરીબનીવાજ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(હોજી હુખેઝુંબે વરસે મેહ, લશ્કર આવો દરીયાખાન
 ડાહો લાલ) એ દેશી.

હોજી વિદાધરને વૃંદ, ચતુરંગ દળે પરવર્યો હો લા
 લ ॥ હોજી ઢાલ નિશાનને છંદ બેસી વિમાને ગહગહો હો

લાલ ॥ ૧ ॥ હોજી ચંદ્રવેગ મહારાય, ગીરિવૈતાલ્યે વેગશું
 હો લાલ ॥ હોજી મંગળ તુર વજય, આણીયો નિજપુરે
 નેહશું હો લાલ ॥ ૨ ॥ હોજી આણ્યો મંદિર મોજ, પિસા
 રા ઓચ્છવ કરી હો લાલ ॥ હોજી ખેસાડયો ચિત્ત ચોજ, સિં
 હાસન ઉલટ ધરી હો લાલ ॥ ૩ ॥ ઉત્તર શ્રેણના ત્યાંહ, ૬
 ક્ષિણશ્રેણ તણાં વલી હો લાલ ॥ હોજી વિદાધર ઉમાહી, મુ
 જપતિને સધળા મળી હો લાલ ॥ ૪ ॥ હોજી ખેચર ચક્રી
 તેણ, ધાપ્યો મહોત્સવશું તદા હો લાલ ॥ ચરણ નમીને
 જણ, ભેટધરી સધળે મુદાહો લાલ ॥ ૫ ॥ હોજી રાજ્ય ત
 ણે અભિષેક, ખેચરનું થાય ઉરશે હો લાલ ॥ હોજી સનતકુ
 માર વિવેક, પામે રાજ પડુરશું હો લાલ ॥ ૬ ॥ હોજી ચ
 ક્રીને કર જોડ, ચંદ્રવેગ નૃપ અન્યદા હો લાલ ॥ હોજી વિન
 વીયો મદમોડ, અર્ચીમાળી મુનિ એકદા હો લાલ ॥ ૭ ॥
 હોજી મુજને કલ્પુંહતું એમ, કેવળીએ પુછ્યા ભણી હો લા
 લ ॥ સુણ ખેચરપતિ હેવ, પ્રશ્ન તણે ઉત્તર ગુણી હો લાલ ॥
 ૮ ॥ હોજી ચક્રી સનત કુમાર, તુજ શત પુત્રીનો ધણી હો
 લાલ ॥ ૯ ॥ હોજી ભાનુ વેગની જોહ, તનુજ આઠ તણે
 તિક હો લાલ ॥ હોજી હોશે ભર્તાર તેહ, અથે અપ હરીયો
 જ કેહો લાલ ॥ ૧૦ ॥ હોજી આજ થકી એક માસ, આવશે
 માનસ સરોવરે હો લાલ ॥ હોજી મજજન કરતાં તાસ, દેખી

સુર અમીરસ ભરે હો લાલ ॥ ૧૧ ॥ હોજી અસીક જક્ષ
અયુજ, પુરવલવ વૈરે વળી હો લાલ ॥ હોજી કરશે કુ
મર શું કુંઝ, હાર્યો જક્ષ જશે ગળી હો લાલ ॥ ૧૨ ॥
હોજી જક્ષનો જીપણુદાર, જમાત તુજ જાણજે હો લાલ
॥ હોજી હોશે ગુણભંડાર, મનસદેહ મ આણજ્યો હો લા
લ ॥ ૧૩ ॥ હોજી પૂછ્યું વળી વિચારી, કવણુવેર તેહ
જક્ષ શું હો લાલ ॥ હોજી એ કહીતેરમી ઢાળ, જ્ઞાનસાગર
બુધ નેહશું હો લાલ ॥ ૧૪ ॥ સર્વગાથા ॥ ૨૧૨ ॥

॥ દુહા ॥

અર્ચીમાળી હવે કેવળી, પૂરવલવ વૃત્તાંત;
સનત કુમાર અસીક તણો, કહેવા માંડ્યો તંત ॥ ૧ ॥
કંચનપુર સુરપુર જીયો, નગર મનોહર સાર;
જણે ભૂ'રમણી' ઉરે, નિર્મળ મોતી હાર ॥ ૨ ॥
જણે સુરપતિ સારીખો, તીહાં વિક્રમજશ રાય;
શશી વયણી તસ પંચ સય, રાણી કામળ કાય ॥ ૩ ॥
નાગદત્ત નામે તીહાં, સાર્યવાહ ધનવંત;
દાતા શુકતા દોલતી, રૂપે રતિનો કંથ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ઈણ માખીકે સાલ મરંગી) એ દેશી.
॥ વિષ્ણુશ્રી તેહને ઘેર ધરણી, મૃગનયણી વર યાળ

હો સુંદરી ॥ નરલોકે સુરનારી વિરાજે, તેનિ રૂપ મસાજે
 ॥ શશી વયણી સુકુમાળ હો સુંદરી ॥ નર લોકે ॥ ૧ ॥
 વેણીએ વાસુકી જીત્યો જણે, પેઠા તે પાયાળ હો સુંદરી
 ॥ નં ॥ ધનુષ્યસી જહની ભમુહ વિરાજે, શ્યામ ભમરની
 આલિ હો સુંદરી ॥ નં ॥ ૨ ॥ તિલના ફૂલસી નાશા જ
 હની, અધર ખિંખ ફળજસ હો ॥ સુંં ॥ નં ॥ અવળાં
 ફળનાં પત્ર સરીખો, સોહે વાંસો તાસ હો ॥ સુંં ॥ નં
 ॥ ૩ ॥ હરી મસોદરી લંકી માનુનિ, ઉંડી નાભિ અપાર
 હો ॥ સુંં ॥ નં ॥ ત્રિવલી જસ ત્રિવેણી રારખી, ઉર
 કરી કર આકાર હો ॥ સુંં ॥ નં ॥ ૪ ॥ ઓખ્યાં કનક
 ના કચ્છપ સરીખા, ઉન્નત જહના પાય હો ॥ સુંં ॥ નં
 ॥ દીઠી વિષ્ણુશ્રી તે ક્યાંહીંક, શ્રી વિક્રમજશ રાયહો ॥
 સુંં ॥ નં ॥ ૫ ॥ મગન થયો નીરખીને નરપતિ, અહો
 અહો અજખ સ્વરૂપ હો ॥ સુંં ॥ નં ॥ અહો અ
 હો ધનયોવન મદમાતિ, ચતુરા એહ અનૂપ હો ॥ સુંં ॥
 નં ॥ ૬ ॥ અહો અહો લાવણ્ય એ વીનીતાનિ, અહો
 અહો એહની કંત હો ॥ સુંં ॥ નં ॥ અહો અહો
 હંસી હરાવી ગતિ તેણે. માનસ સર સેવંત હો ॥ સુંં ॥
 નં ॥ ૭ ॥ મદનાતુર થઈ મહીપતિ તેણે, તવ કંચુકી ન
 ર પાહી હો ॥ સુંં ॥ નં ॥ વિષ્ણુ શ્રીને તુરત આણાવી,

રાખી મંદિર માંહી હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૮ ॥ છત્ર તળે
 નહવરાવી હો તેને, થાપી નૃપ પટરાણી હો ॥ સું૦ ॥
 ન૦ ॥ મોહ ભર્યો વિક્રમ યશ રાજ, માને જીવસમાની
 હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ ૯ ॥ પરિ હરી તે પાંચશે રાણી, પં
 ચ વિષય સુખ ભોગ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ નર લોક સુરરા
 ય વિરાજે, રાય વિરાજે તે અધિક દિવાજે હો ॥ સું૦ ॥ ન૦
 ॥ ૧૦ ॥ પ્રખળ પ્રતાપી સોય હો સુંદરી ॥ ન૦ ॥ વિષ્ણુ
 શ્રીશ્યું અહનિશ પ્રીતે, વિલસે સરસ સંયોગ હો ॥ સું૦
 ॥ ન૦ ॥ ૧૧ ॥ રાજ કાજ મુકી વિષયારસ, રાતો મોહ
 ને રંગ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥ જ્ઞાનસાગર કહે ચઉદમી
 ઢાળે, વિણસે નર ત્રિય સંગ હો ॥ સું૦ ॥ ન૦ ॥
 ૧૨ ॥ સર્વગાથા ॥ ૨૧૭ ॥

॥ હુહા ॥

વિરહાનળે પીડયો હવે, મનશ્યું ધરતો શોગ ॥
 નાગ દત્ત ઘેલો થયો, વિનીતા તણે વિયોગ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥

(હરીયા મન લાગો) એ દેશી.

॥ હાહા શશી વયણી પ્રીયે, દરીશન દેવો આય રે
 ॥ શુભગે સરનેહી ॥ જ્યાં દેખે જાતી ત્રીયા, તીહાં તીણુ કે

ટે ધાય રે ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ શુદ્ધિ નહીં ચીવર તણી, ભમે
 તે નગર મોઝાર રે ॥ સુ૦ ॥ બાળક ખીજવે બહુ, ઝો
 જયે તુજ નારી રે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ પ્રાણપ્રીયા તું ક્યાં
 ગઈ, હાહા જીવનપ્રાણ રે ॥ સુ૦ ॥ વિરહાનલ જવળ ઝો
 બ્રવો, આવીને એણે ઠાણ રે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ નાગદત્ત એમ
 વિલપતો, કાળ ગમાવે તેહ રે ॥ સુ૦ ॥ વિક્રમ યશ રાજ
 તણી, રાણી સઘળી જહ રે ॥ વિરઈ વરીહાળી ॥ ૪ ॥
 અપમાની સઘળી તેણે, મીઠી રાણીં સત પંચ રે ॥ વિ૦
 ॥ વિષ્ણુશ્રીને વેરશું, કીધું કામણ પ્રપંચ રે ॥ વિ૦ ॥
 ૫ ॥ કૃષ્ણપક્ષે શશીની પરે, વિષ્ણુશ્રીની કાય રે ॥ વેદન
 થી બગડી, કામણ વિષમ કર્યા પછી, દિન દીન ગળતી
 જાય રે ॥ વે૦ ॥ ૬ ॥ વિષ્ણુશ્રી કામણ થકી, પામી મર
 ણ અકાળ રે ॥ વે૦ ॥ શોકાતુર રાજ થયો, તસ મરણે ત
 ત્કાળ રે ॥ વે૦ ॥ ૭ ॥ નયણે નિઝરણા જસી, વહેઝ્યાં
 સુધાર રે ॥ વે૦ ॥ રીસાણી છો શાવતી, બોલો પ્રાણાધાર
 રે ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ એ શું આજ અબોલણું, લીધું છે એણી
 વાર રે ॥ સુ૦ ॥ એમ ન ધટે તુમને પ્રીયા, વિણ દુહવે
 એણી ઠાર રે ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥ સેજ સલુણે લોચને, સા
 મુંજીઓ સનુર રે ॥ સુ૦ ॥ કાંતે કઠીણ ન કીજીએ, પીયૂ
 શું હઈકું ફર રે ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥ નાગદત્તની પરે થયો,

વિક્રમ યશ મહીપાળ ॥ સુ૦ ॥ ગૃથીલ થયો તે મોહે ક
 રી, વિલપે વદન નિહાળી રે ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥ દેવાનંદી
 એ દહન તે, વિનુશ્રીને રાય રે ॥ સુ૦ ॥ મંત્રીએ કરી મંત્ર
 છું, વંચી નૃપ તેણે ઠાય રે ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥ તેહ કલેવર
 મહોલથી, આણી મૂક્યો રાન રે મંત્રી મતિ ગેહી ॥ સુ૦ ॥
 નૃપ તેહને આણુ દેખતો, નક્ષીયે પાણી ધાન્ય રે ॥ મં૦ ॥
 તણુ દિવસ નૃપને થયા, ભૂખ્યાતરશ્યા જન રે ॥ મં૦ ॥ વિ
 છુ દિઠે મરશે સહી, એમ મન ચીંતી તામ રે ॥ મં૦ ॥
 ૧૪ ॥ એ એ મોહવિટંબના, મોટી મોહની જળ રે ॥
 મં૦ ॥ જ્ઞાનસાગર બુધ કહે સૂણો, એમ પંદરમી ઢાળ રે ॥
 મં૦ ॥ ૧૫ ॥ સર્વ ગાથા ॥ ૨૪૩ ॥

॥ દુહા ॥

દિન ચોથે મંત્રી હવે, કહે મહીપતિ હેવ ॥
 વિષ્ણુશ્રીને જોયવા, પધારો પ્રભુ પ્રેમ ॥ ૧ ॥
 વિષ્ણુશ્રીને રાનમાં, શખ છોડ્યું છે જ્યાંહિ ॥
 મંત્રીએ મહારાજને, તેડી આણ્યો ત્યાંહી ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

॥ રાગ ગોડી (મિશ્ર મહાર અષ્ટાશ્રી કમ ઉવેખીયે)

એ દેશી.

ઢાણા કલેવર માંહીથી, વિરુઓ વહે છે રે વારિ ॥

કળવળ તું કીડે ઘણું, બડબડ તું નિરધારો રે ॥ ૧ ॥
 દેખી ચિંતવે, ધિક્ધિક્ મોહનો પાસો રે ॥ દેખી ૦ ॥ ૨ ॥
 કાઢી વાયજો ખોતરી, વિષ્ણુશ્રીની રે આંખ ॥ ચંદ તુંડ
 પાંખી મળી, ખાયછે ધરી ધાખ રે ॥ ૩ ॥ દે ૦ ॥ અ
 હી મડથી દુર્ગધતા, દશ દિશે વ્યાપ્યો રે જોર ॥ વિક્રમ
 યશ રાજ તિહાં, શબ્દ વિરૂપ અતિ ધોર રે ॥ દે ૦ ॥ ૪ ॥
 અહો અહો અજ્ઞાની થકે, મેં એટલા દિન કાય ॥ સમજ
 યો તાય શરીરનું, કણુલંગુર એમ થાય રે ॥ દે ૦ ॥ ૫ ॥
 સડે પડે વણસેજી કે, શો તિણશું અંદોહ ॥ મેં મુરખ મં
 દી બુધે, હાહા શું ધર્યો મોહ રે ॥ દે ૦ ॥ ૬ ॥ એમ નિજ
 આતમ નિંદતો, પામ્યો નૃપ વૈરાગ્ય ॥ તણુ જમ સન્ન
 નને તિકે, છંડીને મહા ભાગ્ય રે ॥ દે ૦ ॥ ૭ ॥ સંજમ
 આદરે ॥ સંવેગી શિર તાજે રે ॥ સુત રાજવી ॥ સારે
 આતમ કાજે રે ॥ સમ ૦ ॥ ૮ ॥ સુવૃત્તા આર્યકને, ચઢતે
 મન પરિણામ ॥ ચાર મહાવૃત ઉચ્ચરી, સમતા શુંગુણ
 ધામ રે ॥ સમ ૦ ॥ ૯ ॥ છઠ અઠમાદિક બહુ, જહ કરી
 નિરધાર ॥ તપ કરી કાયા શોષવી, જીત્યો કામ વિકાર રે ॥
 સમ ૦ ॥ ૧૦ ॥ અંતસમય અણસણ કરી, ત્રીજી કલ્પે દે
 વ ॥ તપ સંયમથી અંવતર્યો, સુખ વિલસે નિત્ય મેવ રે ॥
 સમ ૦ ॥ ૧૧ ॥ દાળ કહીએ સોળમી, જ્ઞાનસાગર બુધને

૩૫

હ ॥ વિરમે જહ નર વિષયથી, પામે સુખ બહુ તેહ રે ॥
સમ૦ ॥ ૧૨ ॥ સર્વગાથા ॥ ૨૫૭ ॥

॥ હુહા સોરડી ॥

પૂરણ પાળી આયુ, ત્રિજ કલ્પથી દેવતે;
રત્નપૂરે શુભ ઠાય, શ્રેષ્ઠી તણેા સુત તે અવતર્યો ॥ ૧ ॥
જિનધર્મી એણે નામ, યોવન વય પામ્યો યશે;
સમકિત આદે ઠામ, ખાર વૃત્ત તેણે ઉચ્ચર્યાં ॥ ૨ ॥
સાત ધાતશું રંગ, રંગાણી જિન ધર્મશું;
આણી ઉલટું અંગ, પર્વ તિથે પોસહ કરે ॥ ૩ ॥
પૂજે દેવ ત્રિકાળ, જિનધર્મી ઉલટ ધરી;
દેશ વિરતી પ્રતિપાળ, પ્રતિક્રમણ નિત્યે બે કરે ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

॥ રાગ સારિંગ (થા ખચ્ચા સુત લે દિક્ષા) એ દેશી.

નાગદત્ત ઘેલો હુવે, દૈત્યાને સુખ સોઈ રે ॥ આર્ત
ધ્યાને તે મરી, થયો તિર્યચ તેઈ રે ॥ ૧ ॥ હૈ હૈ મો
હ વિટંબના, મોહતણે વશ જીવેરે ॥ નરક તિર્યચ
દુઃખ ભોગવે, પાડંતો મુખરીવો રે ॥ ૨ ॥ હૈ૦ ॥ તિર્યચયો
નિ ગાહે ધણું, કાળ ભમીને તેહરે, સિંહપુર નયરે થયો,
અગ્નિશરમા દ્વિજ એહ રે ॥ ૩ ॥ હૈ૦ાં અનુક્રમે તેહ ત્રિંદ
ડીયો, તાપસ થઈને દ્રવતોરે ॥ માસખમણ બેથે તણે, પાર

શ્વે તપ કરતો રે ॥ ૪ ॥ હૈં ॥ રત્નપુરે તે અન્યદા, ભમ
 તો ભમતો આંચો રે ॥ દરીવાહન રાજ તિહાં, તાપસ ભ
 ક્ત કહાંચો રે ॥ ૫ ॥ હૈં ॥ અગ્નિથરમા તાપસ તણો,
 આગમ બણી ભૂપ રે ॥ આંચો વન પગે લાગવા, તાપસ
 બણા અનુપ રે ॥ ૬ ॥ હૈં ॥ પગે લાગી પારણા તણો,
 દિવસેશું નોતરીયો રે ॥ તાપસપણુ નૃપને ધરે, આંચો ઉલ
 ટ ભરીયો રે ॥ ૭ ॥ હૈં ॥ દેવયોગે એવે તિહાં, તે જિનધ
 ર્મી શેઠ રે ॥ આંચો નૃપને મંદિરે, તાપસ દીઠો દૃષ્ટ રે ॥ ૮ ॥
 હૈં ॥ પૂરવભવ વેરે કરી, દેખી તે રિસાણો રે ॥ ક્રોધાનળ
 શું ધડહડયો, કહે નૃપને વિલખાણો રે ॥ હૈં ॥ ૯ ॥ બે
 જમાડો મુજને તો, કે કહું તે કરી આંહી રે ॥ થાળ ધરીઆ
 શેઠના, વાંસા ઉપર ત્યાંહી રે ॥ હૈં ॥ ૧૦ ॥ તડતડતી તા
 તી ઘણું, ખીરજમું ચિત્ત આંહી રે ॥ એમ કર્યા વિણ અન્ય
 થાતુજ પરિ જમું ત્યાંહી રે ॥ હૈં ॥ ૧૧ ॥ હૈં હૈંવેર વિટંબ
 ના, બણીને કિણસાથે રે ॥ કરીએ નહીં દાઈક ભવે, ભોગ
 વવી પરમાથે રે ॥ હૈં ॥ ૧૨ ॥ નૃપ કહે ખીજ નર તણે,
 વાંસે થાળ ધરેઈ રે ॥ જમાડું તપસી જમો, કહે પ્રણામ કરે
 ઈ રે ॥ હૈં ॥ ૧૩ ॥ તાપસ તે નવ અનુમને, વેર તણે અ
 નુબંધ રે ॥ શેઠજી તવ વાંસો ધરે, રાજને પ્રતિબંધે રે ॥ હૈં
 ॥ ૧૪ ॥ હલવે હલવે તે જમે, તાપસ તાતી ખીર રે ॥ શમ

તા પરિણામી ભલો, શ્રાવક સાહસ ધીર રે ॥ હૈં ॥ ૧૫ ॥
 તાપસ તેહ જમ્યા પછી, થાળ ઉપાડ્યો જ્યારે રે ॥ ઉખેડ્યો
 નવી ઉંખડે, ઉપડે સાથે ત્યારે રે ॥ ૧૬ ॥ હૈં ॥ ઉખેડ્યો
 જોરે કરી, ચાલી રૂધિરની ધાર રે ॥ માંસ નસ તેહની વડા,
 ઉડી સાથે તેવારે રે ॥ ૧૭ ॥ હૈં ॥ ત્યાર પછી નિજ
 ઘરે ગયો, સજ્જન વર્ગ સવિ મળી રે ॥ સડ સાથે કરી
 ખામણા, જિન પૂજી તણ વેળી રે ॥ હૈં ॥ ૧૮ ॥ સાત
 ક્ષેત્રે ધન વાપરી, લઈ ચારિત્ર ઉજમાળ રે ॥ જ્ઞાનસાગર
 બુધ કહે સુણો, એહ સત્તરમી ઢાળ રે ॥ હૈં ॥ ૧૯ ॥
 સર્વગાથા ॥ ૨૭૯ ॥

॥ દુહા ॥

નગર થકી હવે નીકળે, જિન ધર્મી અણુગાર;
 હળવે હળવે તે ચઢે, ગિરિ શિખરે એણીવાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥

॥ રાગ આશાવરી (એ મુજને શરણુ હજો) એ દેશી.

ગીરિ શિખરે ચઢીને કીચો, અણુશણુનો ઉચ્ચારોજી ॥
 ॥ ચઢતે પરિણામે કરી, પચખ્યા ચાર આહારોજી ॥ ૧ ॥
 ગીરિં ॥ અરિહંત સિદ્ધ સુસાધુનો, કવળી લાપિતજેહ
 ॥ વિનય મૂળ જિનધર્મનો, મુજ શરણુ હોજો તેહજી ॥
 ૨ ॥ ગીરિં ॥ પંચાશ્રવ આદિ વળી, સેવ્યા જે પાપ અઢા

શે રે ॥ ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વાસરે દુર્ગતિ તણા દાતારે રે ॥
 ગીરિં ॥ ૩ ॥ પુઢવી પાણી અગ્નિના, વળી વાયુના જી
 વજી ॥ વનસ્પતિ ત્રસ કાયના, મારે મિત્ર સદીવોજી ॥
 ગીં ॥ ૪ ॥ પૂર્વ દક્ષિણ પશ્ચિમે, વળી ઉત્તરે સુવિચારજી
 ॥ પંદર પંદર દિવસ જાંદરે, કાઉસગ્ગ દિશિચારજી ॥ ગીં
 ॥ ૫ ॥ પૂઠે તે કરડે પંખીયાં, શકરા સમળી કાગજી ॥
 ઉપસર્ગ એમ અહીં આસતો, ચવિસુધર્મે સુભ જાગોજી ॥
 ગીં ॥ ૬ ॥ અણુશણુ ધરી દોય માસનું, ઉપન્યો ઈંદ્ર તે
 દોઢજી ॥ તાપસ અગ્નીશરમા મરી, ઐરાવણું થયો સોઈજી
 ॥ ગીં ॥ ૭ ॥ તીહાં વિયોગી થાપીયો, તેહને શકે તામ
 જી ॥ અજ્ઞાન કષ્ટ શુંજીઓ, એ અદ્ય કળનો ઠામજી ॥
 ગીં ॥ ૮ ॥ એ ઐરાવણુ સુર ચવી, નરતિર્ય માંહી હેવજી
 ॥ ભમી ભમીને અવતર્યો, અસીકજક્ષ એ દેવજી ॥ ગીં
 ॥ ૯ ॥ તે શકપણે તીહાંથી ચવી, હથિણાપુર ભૂકંતજી ॥
 અશ્વસેન નો સુત થયો, સનતકુમાર ગુણવંતજી ॥ ગીં
 ॥ ૧૦ ॥ એ વેર કારણ એહનું, સવિ સમજી ભૂપાળજી ॥
 બુધ જ્ઞાનસાગર કહે સુણો, ભવિષ્યે અઢારમી ઢાળજી ॥
 ગીં ॥ ૧૧ ॥ સર્વ ગાથા ॥ ૨૬૨ ॥

॥ દુહા ॥

તેવાર પછી મુનિ વચન સૂણી, મેં તુમ કાજી દેવ;

ભાનુવેગ નિજ ખંધુને, અટવીમાં તતખેવ ॥ ૧ ॥
 પેખીને પ્રીય સંગમાં, નામે નગરી ત્યાંહ;
 માનસ સરથી ઢુકડી, કીધી વચમાં રાહી ॥ ૨ ॥
 ભાનુવેગ આઠે સુતા, પરણાવી તુમ પ્રેમ;
 સો કુમરી મારી હવે, પરણો કહું છું એમ ॥ ૩ ॥
 તુમ મિત્રે તે અનુમન્યું, મહા મહોત્સવ મંડાણ;
 મુજ આદિ પરણી સવે, સો કુંવરી ગુણ ખાણ ॥ ૪ ॥
 દાહોત્તર સો નારીશું, પંચ વિષય સુખ ભોગ;
 વિવિધ પુરે વિલસે તિહાં, ન્યમ સચીપતિ સુરસૌક ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ ॥

(કલીહે કલ્પી ઉંચો ગોરો પાતળો, ચઢીયો ચાખડી આંહી
 કલ્પી) એ દેશી.

॥ દેવર મેડંગી રે કરી યાત્રા, તેવાર પછી તમ મિ
 ત્ર ॥ દેવર ॥ તિહાં જિનપૂજી શાશ્વતા, કીધો જન્મ પાવ
 ત્ર ॥ દેવર વાત સુણો વાડ પરે ॥ ૧ ॥ હો દેવર ! નંદીશ્વ
 ર દ્વીપે પછી, જઈ જીહાર્યા દેવ ॥ દેવર ॥ પૂજી સત્તર પ્ર
 કારશું, સારી વિધશું સેવ ॥ દેવ ॥ વાત ॥ ૨ ॥ વૃષ
 ભ ચંદ્રાનન સ્વામીજી, વારી શેણ વર્ધમાન ॥ દેવ ॥
 એણે નામે જિનરાજી, પ્રતિમા છે તેણે સ્થાન ॥ દેવ
 ॥ વાત ॥ ૩ ॥ પૂરી ધનુષ્યશે પંચની, ઊંચપણે એણે

માન ॥ દે૦ ॥ ઝગમગ જોતે ઝળકતી, પ્રતિમા રતન સુવા
 ન ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥ અઠાઈ મહોત્સવ કરી, કીધો
 મનને મોદ ॥ દે૦ ॥ ખેચર વૃંદે પરવર્યો, શિષ ધર્યો જિ
 ન ગોદ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૫ ॥ વૈતાલ્યે આવ્યા ફરી, ગી
 રિ કાનન મન મેલ ॥ દે૦ ॥ સરસરિત ઉઘાનની, કરે નિ
 રંતર ખેલ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥ આજ ધર્યો દીલમેં ઇ
 શો, ઉઠી પ્રભાતે દક્ષ ॥ દે૦ ॥ માનસ સર ખેલું જઈ,
 જહાંમેં જત્યો જક્ષ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૭ ॥ અંતે ઊર શું
 પરવર્યો, વિદ્યાધરને વૃંદ ॥ દે૦ ॥ ખેચરચક્રી ચાલીયો,
 મંગળ તુરમે છંદ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૮ ॥ જણે તુમ મળ
 વા લણી, સામે આવ્યો આંહી ॥ દે૦ ॥ સિંહાસન ઉ
 પર ઇહાં, બેઠો વાડી માંહી ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૯ ॥ ગીત, જ્ઞા
 ન ગુહીરસરે, માદળને ધોઝાર ॥ દે૦ ॥ નાટક મંડાયો જ
 સે, આવ્યા તુમે તેણી વાર ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૧૦ ॥ મેં ધુ
 રથી માંડી કહ્યો, એ વૃત્તાંત રસાળ ॥ દે૦ ॥ જ્ઞાનસાગર
 કહે સુણો, એ ઝોગણીશમી ઢાળ ॥ દે૦ ॥ વા૦ ॥ ૧૧ ॥
 સર્વગાથા ॥ ૩૦૮ ॥

॥ દુહા ॥

તજ નિંદ્રા ઉઠ્યો જસે, નરપતિ સનતકુમાર;
 ચતુરંગે ઇળ પરવર્યો, ગીરિ વૈતાલ્ય સુવિચાર ॥ ૧ ॥

પહોત્યો એસી વિમાનમાં, મનની મોજ તેહ;
 મહિંદસિંહ મિત્રે સહીત, સુખ વિલસે સસનેહ ॥ ૨ ॥
 અન્ય દિવસ અવસર લઈ, મહિંદસિંહ મન કોડ;
 ખેચર ચઢી વિનંયો, પ્રભુમી બેકર જોડ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥

હમીરાના ગીતની દેશી.

॥ કહું પ્રભુ તુમ માતાપિતા, તુમ વિરહે મહીપા
 ૭ ॥ નગીના ॥ પૂછોજી કહો નેમને ॥ સુખપંકજ જોયા
 વિના, કેમ ગાળતા હશે કાળ ॥ ન૦ ॥ પુ૦ ॥ ૧ ॥ ૫
 ધારો પ્રેમે તીંહાં, દીયો દરીશન સુખ થાય ॥ ન૦ ॥ સદ
 ૭કરો મુજ વીનતી, વિરહયોગ વ્યથા રહે, કરીએ એહ
 પસાય ॥ ન૦ ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ તન્ની સુણી ખેચર થયો,
 ઉત્સુક આનંદપૂર ॥ ન૦ ॥ માતપિતા મળવા ભણી, પ્રગ
 ટ્યો પ્રેમ અંકુર ॥ ન૦ ॥ દરીશનને અતિ અળખ્યો ॥
 ૩ ॥ ગજરથ ઘોડા પાલખી, મણી માણિક ભંડાર ॥
 ન૦ ॥ સ્થાપી સવી વિમાનમાં, ખેચરને પરિવાર ॥ ન૦
 ॥ ૬૦ ॥ ૪ ॥ ગગને ધણું વિમાનશું, યુવતી જનને વૃં
 ૬ ॥ ન૦ ॥ ખેચર ચઢી ચાલીયો, નોખતનો શુભ છંદ ॥
 ન૦ ॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥ હથ્થીણા ઊરપુર બારે, ઉતરીયો ઉ

ધાન ॥ નં ॥ જરતારી ડેરા દીયા, દેવશુવન ઉપમાન ॥
 નં ॥ ૬૦ ॥ ૬ ॥ અશ્વસેન નૃપને જઈ મહિંદસિંહ
 મનરંગ ॥ નં ॥ ૬ પગે લાગી વધામણી, વાધ્યો ઉલટ
 અંગ ॥ નં ॥ ૬૦ ॥ ૭ ॥ સહદેવી રાણી તણે, લાગ્યો
 જઈને પાય ॥ નં ॥ અંગજનો આગંમ સુણી, આણુંદ
 અંગ ન માય ॥ નં ॥ ૬૦ ॥ ૮ ॥ રાય રાણી મનમોદ
 શું, આળ્યાં સુતની પાસ ॥ સલુણી ॥ કુંવર પણ સામે
 જઈ, પગે લાગ્યો ઊઘાસ ॥ સં ॥ દરિશણને અતિ અલ
 જઈ ॥ ૯ ॥ મૂક આંસુ હર્ષનાં, માતપિતા મનમોદ ॥ સં
 ॥ ચરણ પખાલી આહશું, શિશ ધરીને 'ગોદ ॥ નં ॥
 ૬૦ ॥ ૧૦ ॥ ઉત્તમાં કુંવર તણે, ચુંબીને કહે માય
 ॥ નં ॥ દિનદિન દોલતે દિવ્યજ્યા વાધજ્યો મહો ભડવા
 ય ॥ નં ॥ ૬૦ ॥ ૧૧ ॥ પગે પડના આગળ ધરે, સાસુ
 ને ચિત્ત આહી ॥ સં ॥ વહુવર પગે લાગ્યા પછી, સઘળી
 ઉલટ ત્યાંહી ॥ સં ॥ ૬૦ ॥ ૧૨ ॥ દધ આશિસ સોહા
 મણી, વછી લલા નિશદિશ ॥ સં ॥ સુતસંપદ પરિવાર
 શું, લીધો સુખ સુજગીશ ॥ નં ॥ ૬૦ ॥ ૧૩ ॥ પેસા
 ર્યા આત્સવ કરી, અશ્વસેન મહીકંત ॥ નં ॥ સુતને આ
 ણ્યો ધિમાં, પામ્યો હર્ષ અત્યંત ॥ નં ॥ ૬૦ ॥ ૧૪
 ॥ નરનારિ સૌ નગરમાં, આણુંદીયાં અતિ રેખ ॥ સં

॥ જ્ઞાનસાગર કહે વિશમી, ઢાળ સુણો સુવિવેક ॥ ન૦
॥ ૬૦ ॥ ૧૫ ॥ સર્વગાથા ॥ ૩૨૬ ॥

॥ દુહા ॥

સનતકુમારને જન્મથી, કરતાં વિવિધ વિલાસ;
કુંવરપણે એમ અતિક્રમ્યાં, વરસ સહસ પંચાશં ॥૧॥
રાજ્ય તણાં અભિષેકની, સામગ્રી સવિ તામ;
અશ્વસેન ભૂપતિ હવે, માંડયો અતિ અભિરામ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(પછી વડોળેવણ હું ગઈ રે, મુને મળીયો યોદ્ધેા
યુવાન રે, નવો પછી વડો) એ દેશી ॥

શિર ઉપર સર્વૌષધી રે, કાંઈ ધરીને નિર્મળ નીર રે ॥
નવોરે રાજવી ॥ હારે રાજવી રૂપે કામ રે, રાજવી ગુણનો
ધામ રે ॥ નવો ૦ ॥ ૧ ॥ શોભાવ્યો શયરીપરે, કઈ વસ્ત્રા
ભરણુ શરીર રે ॥ ન૦ ॥ ૨૦ ॥ સિંહાસન બેસી કરે, કાં
ઈ મેઘાડંબર છત્ર રે ॥ ન૦ ॥ ધરીયો નેહશું રે, નેહે આમ
ર સાર, વિન્ન ગણીકા નારી ॥ કરીયો નેહશું રે ॥ ૧ ॥
અશ્વસેન સુતને હવે રે, કાંઈ ભાળ તિલક પવિત્ર રે ॥ કરી ૦
॥ નેહે નેહે રાય જુહાર, કરે નમી નિરધાર ॥ ઠવીયોરે
રાજવી ॥ ૨ ॥ પોતે પ્રણમીને કહે રે, કાંઈ સાંભળ પુત્ર

સુજાણુ રે ॥ રસીયારે રાજવી ॥ ૨૦ ॥ રસી ૦ ॥ ૩ ॥ અંગ
 જના કુરૂદેશમાં રે, કાંઈ આજથી તુમારી આણુ રે ॥ ન૦
 ॥ ૩ ॥ આપો અમને આજ્ઞા રે, કાંઈ કરીયે ઉત્તમ કામ
 રે ॥ ન૦ ॥ મુક્તિનો મારગ સાધીયે રે, કાંઈ લઈ આરિ
 ત્ર અભિરામ રે ॥ ૨૦ ॥ ૪ ॥ ધર્મનાથને શાસને રે, કાંઈ
 કોઈક થીવરની પાસ રે ॥ ૨૦ ॥ અનુમતિ લેઈ પુત્રની રે,
 કાંઈ લીધું આરિત્ર ઉલ્લાસ રે ॥ ૨૦ ॥ ૫ ॥ સનતકુમાર
 નરે સર રે, કાંઈ પાળે રાજ્ય પડુર રે ॥ ૨૦ ॥ વર્ષ શહે
 પંચાશનો રે, કાંઈ મંડળીક વડનુર રે ॥ ૨૦ ॥ ૬ ॥ આ
 યુધશાળાથી ઉપન્યું રે, ચક્રરત્ન તેણી વાર રે ॥ ૨૦ ॥ પૂ
 જ્યો નિવિધશું તેહને રે, કાંઈ પુષ્પ ધ્રુપ જલધાર રે ॥ ન૦
 ॥ ૭ ॥ અક્ષાઘ ઓત્સવ કરે રે, કાંઈ ચાલીયો આકાશ રે ॥
 ન૦ ॥ ઢાળ કહી એકવીશમી રે, કાંઈ જ્ઞાનસાગર સુવિદ્યા
 સ રે ॥ ન૦ ॥ ૮ ॥ સર્વગાથા ॥ ૩૩૬ ॥

॥ હુહા સોરઠી ॥

લઇ નૃપનો આદેશ, ફરે તવાંચી નગરમાં;
 હલ હલ હલ સુવિશેષ, કરો સજ્જઈ ચડારી ॥ ૧ ॥
 મોટા જ મુછાળ, વેશુ સુણી તે વાગીયાં;
 તે આવ્યા તત્કાળ, ઠે કાણે ચઢી નૃપ કને ॥ ૨ ॥

સેનાની સુખકાર, મહિંદસિંહને મન રૂળી;
સ્થાપ્યો સનતકુમાર, સોનેરી શીરપાવ દે ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥

(શેહર ભલો પણ સાંકડો રે લાલ, નગર ભલો પણ દૂર રે,
હઠી લાવેરી) એ દેશી.

સંભ દેવાઈ ચઢતરી રે લાલ, દેઈ દદામે ધાવ ॥
મનર ગે રે ॥ ચક્રરત્ન ઢેડે ચાલીયું રે લાલ, સનતકુમાર
મહારાય ॥ મં ॥ ૧ ॥ અસ્વારી અલવે કરી રે લાલ, વાજ
તે રણતુર ॥ મં ॥ ગજરથ ઘોડા શું વળી રે લાલ, પા
યક બહુ દળપુર ॥ મં ॥ અં ॥ ૨ ॥ મજલ કરે ચઢી
હવે રે લાલ, દિન પ્રત્યે યોજન એક ॥ મં ॥ જીતી જન
પદના ધણી હો લાલ, લઈ સાથે સુવિવેક ॥ મં ॥ અં
॥ ૩ ॥ પહોંચ્યા પૂર્વ સાગરે રે લાલ, માગધ તીર્થ હેવ
॥ મં ॥ અઠમ કરી આરાધીયાં રે લાલ, સાધ્યો માગધ
દેવ ॥ મં ॥ અં ॥ ૪ ॥ આંચ્યા ધરણી સાધતા રે
લાલ, દક્ષિણ સાયર જ્યાંહ ॥ મં ॥ તીરથ વરદા મને વળી
રે લાલ, વરદામ જીત્યું ત્યાંહી ॥ મં ॥ અં ॥ ૫ ॥ આ
ંચ્યા પશ્ચિમ તીરથે રે લાલ જીહાં તીરથ પરભાસ મં ॥
સાધ્યો સૂરપર ભાસ ત્યાં રે લાલ, કરી અઠમ સુવિલાસ ॥

મં ॥ અં ॥ ૬ ॥ સાધી સીંધુદેવી પછી રે લાલ, અઠમ
 એક તેહ ॥ મં ॥ પછી વૈતાલકુમાર ને રે લાલ, એણ
 વિધિ સાધ્યો એહ ॥ મં ॥ અં ॥ ૭ ॥ સેનાનીને આ
 જા રે લાલ, દીધી ભૂપ તે તાંમ ॥ મં ॥ તમસ ગુફા ઉઘાડ
 વા રે લાલ, કરે અઠમ અલીરામ ॥ મં ॥ અં ॥ ૮ ॥
 મહિંદસીંહ અઠમ કરી રે લાલ, અશ્વરત્ને અશ્વાર ॥ મં ॥
 થઇને તાસ ગુફા તણે રે લાલ, દ્વારે દંડ પ્રહાર ॥ મં ॥
 અં ॥ ૯ ॥ દેઈ દ્વાર ઉઘાડોયું રે લાલ, નાઘમાલી સુર
 આય ॥ મં ॥ અતિ મોદે તે પિણુ તીંહા રે લાલ, લાગીઓ
 નૃપને પાય ॥ મં ॥ અં ॥ ૧૦ ॥ ચક્રી ગજરત્ને ચઢી રે લાલ,
 મણિરત્ને ઉઘોત ॥ મં ॥ કાંગણીએ મંડળ મીષે રે લાલ,
 જહની અદ્ભુત યોતિ ॥ મં ॥ અં ॥ ૧૧ ॥ તમસ ગુ
 ફાથી નીસરે રે લાલ, સાધીઆ મ્હેચ્છ નેરશ ॥ મં ॥
 આણ મનાવી આવીઆ રે લાલ, ગિરી હેમવંત પ્રદેશ ॥
 મં ॥ અં ॥ ૧૨ ॥ અઠમશું આરાધીઓ રે લાલ, સૂર
 હિમવંત કુમાર ॥ મં ॥ ઋષલકૂટ આળ્યા પછી રે લાલ,
 ચક્રી સનતકુમાર ॥ મં ॥ અં ॥ ૧૩ ॥ ઋષલકૂટ કુમારને
 રે લાલ, આરાધ્યો વિધિએમ ॥ મં ॥ ઋષલકૂટ નામૂંલ
 ખ્યું રે લાલ, જીતી સૂરને જમ ॥ મં ॥ અં ॥ ૧૪ ॥
 પંડપ્રપાસીતા તીહાં રે, તમસ ગુફા જમ જોહ ॥ મં

॥ ઉધાડી અઠમ કરી રે લાલ, દંડ રતનશું જહ ॥ મં
 ॥ અં ॥ ૧૫ ॥ ષંડપાવાસી તદા રે લાલ, ગુફાતણે ર
 ખવાંજ ॥ મં ॥ ચક્રીને ચરણે નમી રે લાલ, આપે
 સૂરકૃતમાળ ॥ મં ॥ અં ॥ ૧૬ ॥ ષંડપ્રપાથી નીસ
 રી રે લાલ, આઘ્યા ગંગા તીર ॥ મં ॥ અઠમકરી સાથે
 તીંહાં રે લાલ, ગંગાચક્રી વીર ॥ મં ॥ અં ॥ ૧૭ ॥
 નવનીધાન ગંગા તટે રે લાલ, પ્રગટયા પુન્ય પ્રમાણ ॥
 મં ॥ નવસ હે સજ્જસ તેહના રે લાલ, જોડી પ્રણમે પાંણ
 ॥ મં ॥ અં ॥ ૧૮ ॥ વરસ એક સહસેં ફરી રે લાલ,
 સાધીને ષટખંડ ॥ મં ॥ આઘ્યા હથ્થીણા ઉરપુરે રે
 લાલ, ભૂજખળ જસ પ્રચંડ ॥ મં ॥ અં ॥ ૧૯ ॥ જન
 પદ સહેસ ખત્રીસના રે લાલ, જીતી સત્રી ભૂપાળ ॥ મં ॥
 જ્ઞાનસાગર બુધ કહે સુણો રે લાલ, એહ ખાવીશમી ઢાળ ॥
 મં ॥ અં ॥ ૨૦ ॥ સર્વગાથા ॥ ૩૫૮ ॥

॥ દુહા ॥

જણ્યું અવધી પ્રયુંજીને, જની સૌધર્મિ તામ;
 ષટખંડ સાધી આવીઓ, ચક્રી સરગુણ ધામ ॥ ૧ ॥
 સૌધર્મી ધિપતિ હુતો, એ મુજ પહેલો આંહી;
 તીણ એ બંધવ માહેરે, પ્રગટયો તેહ ઉચ્છાંહી ॥ ૨ ॥
 રાજ તણો ઓચ્છવ કરું, બાંધવનું મન પ્રીત;

ઇમ ચિંતી સુરપતિ કહે, ધનંદ ૩ડી રીત ॥ ૩ ॥

ઈમ નયરે ગજપુર જઇ, ચક્રીને અભિષેક;

કયો ચક્રીપદનો હવે, હરખે શું સુવિવેક ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

રાગ કાફી માળી કેરે આગમેં દોય નારોગપકવેલો,

અ.) એ દેશી.

ઇંદ્રે આપી ધનંદને, દસ વસ્તુએ વાડ લો; અંચ
કીના ઓચ્છવ કાજે લો, હારને વનમાળા ભલી છત્ર મોડ
દી દાડ લો; અં ॥ ૧ ॥ આંમર યુગલ સોહામણા, વળી
કુંડળ દોઈ લો; અં રચણ સીંહાસન બેસવા, વસ્ત્ર યુગલ
ની કાઢ લો; અં અં ॥ ૨ ॥ મણીરતને જડી મોજડી, પા
ય પીઠ સુરંગી લો; અં આગળ એ ધરી ભેટણું, કહેજે ઇ
મ અંગી લો; અં અં ॥ ૩ ॥ શક નીજ ખાંધવવતી, મૂ
જરો કહ્યો તમને લો; અં રાજ્ય તણા અભિષેકને, મુકયા
ઈહાં અમને લો; અં અં ॥ ૪ ॥ રંભાને તીલોતમા
લેઇ નાટિક સાડ લો; અં દેવ ગાયન સાથે દીઆ, સચી
પતિ નીર ધાડ લો; અં અં ॥ ૫ ॥ વૈક્રીય રૂપકરી તી
કે, વૈશ્રમણ ઇંહાંથી લો; અં દેવદેવી શું પરવર્યો, ગજ
પુરે ગયો તીંહાંથી લો; અં ૧૦ ॥ ૬ ॥ ચક્રી આગળ

ભેટણું સુરપતિનું છોડી લો; અં ઇંદ્ર તણે મુજરો ક
 હી, વલી કહે કરજોડી લો; અં ચં ॥ ૭ ॥ શકે
 જ કહ્યું હતું, તે સર્વ આપી લો; અં ઉત્તર
 વૈક્રીય તનુ કીચો, ધનંદતે સહુ સાપી લો ॥ અં ॥ ચં ॥
 ૮ ॥ ચક્રીનો આદેશ લઇ, એક જોજન ડેરું લો; અં ॥
 મણીમય પીઠ વિકુર્વી, પુર બાહ્ય લલેશું લો; અં ચં ॥
 ૯ ॥ તે ઉપર અભિષેક ને, મણીરતન મેં કીધી લો; અં
 ૧૦ ॥ મંડપ શોભી આગળે; તેહ માંહી સીધી લો; અં ચં
 ॥ સીંહાસન મણી પીઠીકા, ઉપર તેહ ધરીયું લો; અં ॥
 ચક્રીને તેણે ઉપરે, શુભમજન કરી જા લો; અં ચં ॥
 ૧૧ ॥ મણી કંચન મય કલસ લેઇ, ક્ષીરસાયરના રે લો;
 અં ॥ ગાવે સૂરગાયન ધણું, સ્વર અજબગંભી રે લો;
 અં ચં ॥ ૧૨ ॥ નાચે રંભાતિલોત્તમા, સૂર તુરને નાદે
 લો; અં જય જય જય જય ઉચ્ચરે, સૂર મંધુરે સાદે લો;
 અં ચં ॥ ૧૩ ॥ મુગટ ધરી શીર ચક્રીને, સિંહાસન ઠાવી
 લો; અં હાર ધર્યો કંઠે તીકે, વનમાળા સોહાવી લો; અં ચં
 ૧૪ ॥ છત્ર ધર્યું શીર ઈંદ્રનું, આમર પણ તેહ લો; અં
 દેવદુષ્ય પહેરાવીને, સૂર તીલક કરેઈ લો; અં ચં ॥ ૧૫ ॥
 આગલે નીજ નીજ ભેટણા, ધરીને સવીરાજ લો; કરજો
 ડી પ્રણમે લવી, વાજન્ટે વાજનું લો; અં ॥ ચં ॥ ૧૬ ॥

ગજરતન ઉપરે ચઢી, ગજપુરમાં આણે લો; અં રાજસ
ભાભારંગશું, સ્થાપ્યું શુભ ઠાણે લો; અં ચં ॥ ૧૭ ॥
હૃથીણા ઉરપુર ઉપરે, ધનંદે મન ભાવી લો; અં પૂર સ
ધળે સૂર હરખશું, કંચન વરસાવી લો; અં ચં ॥ ૧૮ ॥
ઉપદેશ માળાની કર્ણીકા, માંહીંથી લીધો લો; અં વૃષ્ટી
તણે અધિકાર એ; છે ત્યાંહી પ્રસીધ્ધો લો, અં ચં ॥ ૧૯ ॥
સોંપી આણ શક્ટેંદ્રની, પ્રણમીને ચોકે લો; અં ધનંદ આ
દે સૂરને સૂરી, પહોતા સૂરલોકે લે ૧; અં ચં ॥ ૨૦ ॥
નવનિધિ ચઉદે રતનશું, મહીપતિ સુખ વિકસે લો; અં
જ્ઞાન કહે ઢાળ ત્રેવીશમી, રાગ કાફીમાં મલશે લો;
અં ॥ ૨૧ ॥ સર્વગાથા ॥ ૩૮૪ ॥

॥ દુહા ॥

ચોસઠ સેહેસ અંતેઉરે, તે માંહી નરનાહ;
થાપી શુનંદા વળી, રામા રતન ઉછાંહિ ॥ ૧ ॥
સનતકુમાર ચક્રી સુખે, ભરતક્ષેત્રનું રાજ;
ધંદ્ર તણી પરે ભોગવે, શોભાવી શીર તાજ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ઘેર આવોજી આંબો મોહરીઓ) એ દેશી.
॥સૌધર્માધિપ એકદા, હવે સૌધર્મે સુરમેં સુરલોક ॥
બેઠોજી ગુણનો સેહરો, નાટીક નામે સોદામનિ ॥ નીર

ખંતો હો પોતે સુરલોક ॥ બેઠોજી ॥ ૧ ॥ દેવલોક ઇશાન
 થી, તીંહાં આંચો એહવે એક ॥ સોભાગીજી ॥ શુ૦ ॥
 સંયમ નામે દેવતા, તે ઈંદ્ર નમે વિવેક ॥ સો૦ ॥ ૨ ॥
 તેહની કાયાની કાંતીથી, સધળાએ સુરની કાંત ॥ નાઠીજી
 તેહના તેજથી, ચંદ્રાદિક એહની પ્રભા ॥ જમ રવિને ઉ
 દ્યે જાંતી સતિમ નાઠીજી ॥ ૩ ॥ સંગમ સુર પાછો વ
 જ્યો, તવ વિસ્મિત સધળા દેવ ॥ પુછેળી પ્રણમે ઇંદ્રને;
 પ્રભુ એણે શુરે તનુકંતિએ, એ હવી જેમ લહિ કહો હેવ
 ॥ પુ૦ ॥ ૪ ॥ શું દિધું શુ વાવયું, એણે શું કીધો તપ
 નાથ ॥ પુ૦ ॥ તે સુરે એહ વિયોતિએ પામી તે કહો પ
 રમાર્થ ॥ પુ૦ ॥ ૫ ॥ તવ ઇંદ્ર કહે એણે ક્રિયો, પુરવ ભ
 વતપ પ્રધાન ॥ સુભાગીજી૦ ॥ સો ઝાળી અંતર વિના,
 બિધિશું આંખિલ વર્ધમાન ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ પામ્યોજી તપ
 નાં તેજથી, એ સંગમ તનુનું તેજ ॥ સુ૦ ॥ તેની સુણી
 સવિ દેવતા, ફરી કહે કરજોડી હેજ ॥ પુછેજી૦ ॥ ૭ ॥ ૩
 પતણી લહી સંપદા, છે ખીજે એહવો દાય ॥ સુ૦ ॥ તવ
 ઈંદ્ર કહે અહો અહો સુરા, પુર હથ્થીણા ઊર નરલોચ
 ॥ સો૦ ॥ ૮ ॥ અકી સનતકુમારજી, કુશવંશે દીનકર જ
 હ ॥ સો૦ ॥ ૩૫કાંતિ જહની ઘણી, ઇંદ્ર સુરથી અધીકા
 તેહ ॥ સો૦ ॥ ૯ ॥ વીજય વીજ્યંત જે દેવતા, તે શકવ

૫૨

ચન સુણી તામ ॥ સો૦ ॥ ૩૫ ધરી આહ્વાણ તણાં, બે આ
 વ્યા ગજપુર ઠામ ॥ સો૦ ॥ ૧૦ ॥ રાજદ્વાર ભુવન જઈ
 કહ્યું, દ્વારપાળ કને સોય ॥ સો૦ ॥ ચક્રીના દેદારને, અમે
 વિદેશી વિપ્ર સોય ॥ સો૦ ॥ ૧૧ ॥ આવ્યા છીએ દુરે
 થકી, તીણે દેખણ દીઆ દેદાર ॥ સો૦ ॥ લે અનુમતિ પ્ર
 તિહારની, તે આહ્વાણ તેણી વાર ॥ સો૦ ॥ ૧૨ ॥ ચક્રી
 તેલ સુગંધસ્યું, મદીવેછે નીજ અંગ ॥ સો૦ ॥ તવ વાડ
 વ આશીષ દઈ, તિહાં નીરખા ચક્રી પ્રત્યંગ ॥ સો૦ ॥
 ૧૩ ॥ શકેતનુ વરણ્યો તેહથી, દીઠો અધીકા અતિરૂપ ॥
 નીરખી નીરખી જોતાં થકા, આહ્વાણને પુછે ભુપ ॥ સો૦ ॥
 ૧૪ ॥ અહો અહો વાડવ કહો તુમે, ઈહાં આવ્યા છો કી
 ણુ કામ ॥ સો૦ ॥ કહે આહ્વાણ કર જોડીને સુણ, મહીપ
 તિ કરૂણા ધામ ॥ સો૦ ॥ ૧૫ ॥ ત્રીભૂવનમાંહી રૂપ વ
 ખાણીએ, તેણે દેખણ કાજ દયાળ ॥ સો૦ ॥ દેખી હૈકું
 તન ઉલસ્યું પામ્યા પ્રીત મયાળ ॥ સો૦ ૧૬ ॥ તે નિસુ
 ણી ચક્રી કહે, અતિરૂપ તણે અભિમાન ॥ સો૦ ॥ વસ્ત્ર
 ભરણે અલંકર્યો જપ બેસું પર્ષદ સ્થાન ॥ સો૦ ॥ ૧૭ ॥
 તવરૂપ તુમે મુજ નિરખજે, એમ કહે ગવે ભૂપાળ ॥ સો૦
 ॥ જ્ઞાનસાગર બુધ કહે સુણો, ભવીએ ચોવીશમી દાળ ॥
 સો૦ ॥ ૧૮ ॥ સર્વ ગાથા ૪૦૪.

॥ દોહા ॥

મજ્જન કરી ચક્રી હવે. ઉત્સુક થઈને તેહ;
 ધસ્ય અને આભણિયું, શોભાવી નિજ દેહ ॥ ૧ ॥
 રાજ્યસભામાં બેસીને, તેડાવ્યા તે વિપ્ર;
 રૂડા રૂપને જોયવા, તવ તે આવ્યા ક્ષીપ્ર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ધીગ ધીગ ધણીની પ્રીતડી રે.) એ દેશી.

॥ તેહ દેહ દેખી ભૂપની, મનમાંહી પામ્યા બેદ;
 દીલગીર થઈ ગ્રાહણ કહે, ક્ષણભંગુર રે માનવ તનૂવેદ
 ॥ ૧ ॥ ધીગ ધીગ કાયા કારમી રે, નહીં નિશ્ચય રે યૌવ
 નને રૂપ; દીઠું હટું પહેલું જશ્યું રે, નથી તેહવું રે થ
 યો દેહ વિરૂપ ॥ ધીગ ॥ ૨ ॥ તે નિસુણી ચક્રી કહે, અ
 હો અહો વિપ્રો એમ; તુમે સાયપર થઈને, નીંદોછો રે મુઝ
 તનુને કેમ ॥ ધીગ ॥ ૩ ॥ તવ વિપ્ર કહે મહિપતિ સૂ
 છો, દેવનો વિક્રય દેહ; પ્રથમ સમયથી નાંડીને, હોય તેહ
 વું રે ખટ્ માસ જ્યાં છેહ ॥ ધીગ ॥ ૪ ॥ રૂપને યોવન
 નવી ખસે, દેવનું તેજ લગાર; ખટ્ માસ આયુ શેષતા, ર
 હે તેહવું રે તનુ કાંતી અપાર ॥ ધીગ ॥ ૫ ॥ તીવાર ૫

છી નિર્જરજ્વલણી, તનૂ કાંતી હીણી થાય; જોતાં રે જોતાં તુ
 મ તણી, ઘુતજ્વલણી ઠોરે રોગે મહારાય ॥ ધીગં ॥ ૬ ॥
 ચક્રી કહે જાણો તમે, કેમ કહ્યું મુઝને હેવ; શકે પ્રશંસા
 ન કરી, તે માંડી રે સર્વે કહી દેવ ॥ ધીગં ॥ ૭ ॥ તે દે
 વ સૂર લોકે ગયા, ગજપૂર થકી તેણી વાર; સ્વરૂપકાયાનું
 હવે, જુએ પરખી રે નૃપ સનતકુમાર ॥ ધીગં ॥ ૮ ॥ કે
 યુરખાહુ યુગળ તણા, ઉતારી અળગાં દોય; વળી હાર
 દ્વય સ્થળ થકી, ઉતારી રે નૃપ નિરખે સોય ॥ ધીગં ॥
 ૯ ॥ દાધજ્વરના દાધશ્યું, મણી કંચનની ને કાંત; આંખી
 થઈ તનૂ તાપથી, દેખીને રે નૃપ ચીંતે તેથ ॥ ધીગં ॥ ૧૦
 ॥ હાહા! એ તનુના મોહથી, અનરથ મહા આરંભ; કીધાં
 મેં ઢાડી ગમે જુઓ, ક્ષીણમાંહી રે થયો કુંણ અચંભ ॥
 ધીગં ॥ ૧૧ ॥ વૈરાગ પામીને હવે, અહો એ સંસાર
 અસાર; આજીવ આજી જીવ્યો, તે ઉપર રે શો મોહ વિ
 કાર ॥ ધીગં ॥ ૧૨ ॥ જીમ અથીર રંગ પતંગનો, જીમ
 અથીર વાદળ છાંય; જીમ અથીર વાન સંધ્યા તણો, જી
 સી અથીર રે કાયરની ખાંચ ॥ ધીગં ॥ ૧૩ ॥ રાજ રિ
 ક્ષિ તણુ સમતજ, હવે લઉં સંજમ ભાર; ચારિત્રને ચડ
 તે ગુણે, પામીજ રે અવિચળ સુખસાર ॥ ધીગં ॥ ૧૪ ॥

સમતા રસ સાથે ભક્તી, એ પચવીશમી ઢાળ; જ્ઞાનસાગર
બુધ એમ કહે, એતો સૂણતાં રે છે અમીય રસાળ ॥ ધી
ગ૦ ॥ ૧૫ ॥ સર્વગાથા ॥ ૪૨૧ ॥

॥ દોહા ॥

તેણી વેળાએ તનૂજીને, તિલક કરીને હેવ;
બેસારી સિંહાસને, રાજ્ય ઠંચો તત્ખેવ ॥ ૧ ॥
આરામીક૧ આંચો તીસે, કરે નૃપને પ્રણામ;
કહે વનમાંહી સાવુંજી, આંચ્યાછે ગુણ ધામ ॥ ૨ ॥
ધર્મનાથ નિનવર તણા, શાસન શોભાકાર;
શ્રીધર આચારજ સૂણી, ગીર્યા શ્રીગણધાર ॥ ૩ ॥
હરખ્યો ચક્રી સાંભળી, સુતની અનુમતિ લેય;
શિખીકાએ બેસી કરી, વનમાં પહોતો તેહ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

(થાં પરવારી માહરા સાહીબા) એ દેશી.

॥ ચોસઠ સહેસ અંતેઉરી, સુનંદા આદે ॥ પાછળ
થી આવી તીહાં, કહે ગદ્ ગદ્ સાદે ॥ ૧ ॥ યું કયું છોડો
ની કહું, ગુનહા વીણુ ગોરી ॥ તમે છો શિરના સેહરા, મેં
પગરજ તોરી ॥ યું ૦ ॥ ૨ ॥ અબળા સાથે રસણું, ઇમ

સુપુરૂષ કાઠ ॥ ઈમ કરી સાહમું જીઓ, થે સૌ નિર્જર હો
 ઈ ॥ યુંં ॥ ૩ ॥ કીડી પ્રભુ કોડી ગમે, મીળી હોવે જોઈ
 ઢેકા એક થકી મરે, ઇમ સમજે તેમ ॥ યુંં ॥ ૪ ॥ જી
 વન કીડી ઉપરે, કટકી શી એહવી ॥ માંડી છે મહારાજ
 જી, મોટા ગઠ જોહવી ॥ યુંં ॥ ૫ ॥ યુંંક પડે જીહાં તાહરું,
 તીહાં લોહી છોડાં ॥ પઉ ધારે પ્રભુજી જીહાં, તીહાં મેં શિર
 ઝોડાં ॥ યુંં ॥ ૬ ॥ વિનતડી કરે વીલપતી, રેતી સવી
 રાણી ॥ ન્હવરાવે નારી મળી, આંસુને પાણી ॥ યુંં ॥
 ૭ ॥ તુમ તનુ નલિની દળ જીશ્યો, અતિ ઈશમળ તેહવો,
 ખાડા ધારે ચાલવું, ચારિત્ર છે એહવો ॥ યુંં ॥ ૮ ॥ વાયુ
 તણો પીયુ કાથળો, જ્યુંં ભરવો દોહીલો ॥ મેરૂ ત્રાકડીએ
 તોળવો, તો પીણુ નહીં સોહલો ॥ યુંં ॥ ૯ ॥ મીણુ દાંત
 લોહ મય ચણા, ચાવેવા આણી ॥ સામે પૂરે ગંગા નદી,
 ઉતરવી જાણી ॥ યુંં ॥ ૧૦ ॥ વેણુ કવળ આહારવા, જે
 મ તે અતી ભારી ॥ તેમ સંજમ પીયુ, દોહીલું ત્રીકરણશ્યું
 ધારી ॥ યુંં ॥ ૧૧ ॥ વીતીતાએ વયણુ કહ્યાં બહુ, છવી
 શમી હાળે ॥ જ્ઞાન કહે ધન્ય ધન્ય તીકે, એમ જે મન વા
 જો ॥ યુંં ॥ ૧૨ ॥ સર્વ ગાથા ॥ ૪૩૮ ॥

• ॥ દુહા ॥

લાખ વરસ ચંદ્રીપણુ, પાળી પરમાણુંદ ॥

ચારિત્ર લેવા તવ થયો, ઉત્સુક તેહ નરિદં ॥ ૧ ॥
 વૃક્ષ અશોક તળે હવે, ચક્રી સનત કુમાર ॥
 મુગટાદિક આભરણ સવડી ઉતારી તેણીવાર ॥ ૨ ॥
 કુણ ઇશાને આવીને, પંચ મુદ્રી કરે લોચ ॥
 પરણેવા સંજમ શીરી, એમ કીધો આલોચ ॥ ૩ ॥
 શ્રીધર આચારજ કને, આવીને કહે એમ ॥
 જ ધણુથીર યસ પામીએ, પરણાવો તે પ્રેમ ॥ ૪ ॥
 સત્ય તણી ધરણીઉ દયા, તેહની તનૂજ ખાસ ॥
 કહે ગુરુજી સંજમ શીરી, તે પરણો સુવિલાસ ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ ॥

(સોહલાં) ની દેશી ॥

॥ ઉપસમ(૨) ગયવર ચક્રીશ્વર ચડીયોજી, શિવ
 ધરી શણગાર ॥ કાયા સત્ય (૨) મંડપ શ્રુત તોરણેજી,
 સાસુદયા તેણીવાર ॥ ૧ ॥ સનત(૨) કુમર પરણે સંજમ
 શીરીજી ॥ એ આંકણી ॥ ધરમ(૨) ધુંસરે પુંખે દસ મુ
 શળેજી, પુન્ય રવાઈઓ હો પ્રીત; દયાસાસુ(૨) ને સમતા
 સરીએ કરીજી, અજળ સુરંગી હો રીત ॥ સ૦ ૨ ॥ કષાય
 (૨) ચારની પીંડી ચઝીદીશેજી, નાખીને વળી નેહ ॥ સુમ
 તિ(૨) ઘાટડીએ તાણીને લીએજી, ત્યાર પછી એ તેમ

॥ સં ૩ ॥ રાગદ્વેષ શરાવ^૧ ચંપાવી એ જી,
હરખને માયરે હેવ; બેસારી(ર) સંયમ શ્રીસાથે ખાં
ધીએજી, નિયમગાંઠ તતખેવ ॥ સં ૪ ॥ હાથ મેળાવો
(ર) વ્રત ધરાવાતીકેજી, મુનિવર ચોરી હો માંહી; ખાંધી
એ(ર) મન વચને તનુ યોગનાજી, ત્રણે વાંસમાં ત્યાંહી ॥
સં ૫ ॥ ક્રોધનો(ર) જ્યતે ચ્યાર વળાંજી, માહાવ્રત પંચ
તે માટ; સંતોષ(ર) કળસાવ્રત છઠોધડયોજી, ચેતનાચડકલી
થાટ ॥ સં ૬ ॥ ભાવના(ર) ખારે તે દોરી ભક્તીજી, વીંટી
ચોરી હો ખાસ; પ્રવચન(ર) માતા ધવળહરીતીહાંજી, સંવર
તે નાગ પાસ ॥ સં ૭ ॥ કરમ(ર) આઠ જવ તપની આગ
માંજી, હો મીયાં તેણી હો વાર; અરિહંત(ર) અદિમંગળ
જાણજેજી, ચ્યારે અતી સુખકાર ॥ સં ૮ ॥ કરૂણા(ર)
સાસુ અતી પ્રીતે કરીજી, પીરસે સખરર કંસાર; અમૃત(ર)
રસથી અતી મીઠો ધણુંજી, એ પણીક આહાર ॥ સં
૯ ॥ સુસરે(ર) સત્યે જમાઈ ભણીજી, આપી મનને ડો
ડ; સંવેગ(ર) રૂપ સખર પહેરામણીજી, જુગતે દીધીજોડ
॥ સં ૧૦ ॥ એ કહી(ર) જ્ઞાને સત્તાવીશમીજી, સરસ
સુરંગી હો દાળ; આસ્ત્રિ(ર) લેઈ વિચારે છે ગુણીજી, સાધુ
ધર્મ પ્રતિપાળ ॥ સં ૧૧ ॥ સર્વગાથા ૪૫૧ ॥

॥ દુહા ॥

રાજ્યરિધિ તૃણસમ તજી, ચક્રીસનત કુમાર;
છઠતપં જળ વણ ઉચ્ચરી, વિચરે ઉચ્ચવિહાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥

(વાલીમ સુણો ધણની વિનતી રે) એ દેશી.

સનત કુમાર ઋષી છઠને પારણેજી, ફરતા નયર મો
ઝાર; પહોતા એક દુર્ધળ ડોશી ધરેજી, સુમનિ ગુપતિ ગુ
ણધાર ॥ સ૦ ૧ ॥ રતનરૂપછે જહને. રતન શીરે, ફેરીને
નિત્ય મેવ; કાંતિ તેહ કરે આજીવીકારે, દેખી કહે તતખેવ
॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ પહોચોજી પહોચોજી આધા પ્રભુરે, એપણીક
દયો આહાર; ચીણો તેલ છાળીની છાશછેરે, અનુચહ કરો
આણુગાર ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ તારોજી તારોજી પડિચહ ધરીરે,
તરણ તારણ જહાજ; તે પારણ કંકરી ફરીને વળી રે, છઠ
પચખે મુનિરાજ ॥ સ૦ ૪ ॥ આગે દાઘજવર ઋષીને હતો
રે, તે મળ્યો આહારનો યોગ; ચક્રી ઋષીને ચરસ આહાર
રથીરે, પ્રગટયા સાતે રોગ ॥ સ૦ ૫ ॥ દાઘજવર દીખ્યો તે
હથી ધણો રે, અન્ન અચ્ચી થઈતાસ; આંખની પીડાને ઉઠ
ર પીડા થઈરે, ખરજ ખાંસીને શ્વાસ ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ સાત
રોગએ ઋષી અભ્યાસતો રે, વિચરે મહિયળ સોય, ચતુરંગ

દળ ચૌદ રતન વળી રે, સાથે ફરે સહુકોય ॥ સ૦ ૭ ॥ દી
 ક્ષાના દીનથી ખટ માસ જરે, કંડે સર્વી પરિવાર; રીચો
 કંડે પણ રિષીએ કદારે, નિરખ્યો નહીં એકવાર ॥ સ૦ ૮ ॥
 મોહ રહીત મુનીને જાણી કરી રે, તે સર્વે નિજ ગેહ; ૫
 હોચા ગજપૂરે ચક્રતજ રે, વાંદી ૫૬ સસનેહ ॥ સ૦
 ૧૧ ॥ ઊગ્રધોર માહા તપ કરતા થકા રે, ચક્રીઋ
 પીને તામ; તપથી નિજ તનુમાં ઉપનીરે, સાત
 લખિય ઉદામા ॥ સ૦ ૧૦ ॥ આમોસહી ખીજ ખે
 લો સહી રે, વિખોસહી એણે નામ, જલ્લો મહીને વળી
 સમો સહી રે, એણે પ્રભૃતી અભિરામ ॥ સ૦ ૧૧ ॥ સુ
 શ્રુષા ન કરે નિજ શરીરની રે, મુકી મમતા મોહ; રોગ
 પરિસહને અભ્યાસતો રે, ચઢે સંયમ સોહ ॥ સ૦ ૧૨ ॥
 એહવા મુનીને મારી વદણા રે, ત્રીકરણ હોજે ત્રીકાળ;
 જ્ઞાનસાગર બુધ અઠાવીશમી રે, એ કહી નિરૂપમ ઢાળ ॥
 સ૦ ૧૩ ॥ સર્વગાથા ૪૬ ॥

॥ દુહા ॥

દેવ સભાશ્રુત પરવર્યો, સૌધર્મે સુરલોક;
 અવધિ જ્ઞાને ભરતમાં, ઈંદ્ર જુએ નરલોક ॥ ૧ ॥
 દીઠો દેવેંદ્રે ધર્યે, તપસીમાં શિરતાજ;
 ચોથો ચક્રી જુણનીલો, સારે આતમ કાજ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

(ધનધન રાણો રાજસીંધ, ધનધન હો મેવાડો દેશ; ક્રોપા કરીરે શ્રીનાથજી રે લાલ) એ દેશી.

॥ સંવેગી શિર સેહરો, એક ધનધન હો ઋષી સ
નતકુમાર; બલીહારી રે અણગારની હો લાલ ॥ એ આંક
ણી ॥ કુષી સંબળ જ ધરે, કાંઠ ન કરે હોજ સનધિ લગા
ર ॥ બલીં ॥ ૧ ॥ અટવીમાં ભૂખ્યા થકા, કાંઠ ન લીએ
હો ફળ ફુલ સજીવ ॥ બલીં ॥ શિતોદક રોવે નહીં, જો ત
રશે હો તનુ તપે અતીવ ॥ બલીં ॥ ૨ ॥ શરણુ કરે ન
હીં આગનો, જો ધ્રુજ હો ટાઢેશ્યું કાય, સર્વ સ્પર્શ સહેસ
દા, ધરણી સમ હો નિશ્ચળ ચિત્ત થાય ॥ બલીં ॥ ૩ ॥
ઠાઠ છેદે વાંસલે, કાઠ પૂજ હો ચંદનથું આય ॥ બલીં ॥
રૂસે નહીં તૂસે નહીં, સમભાવે હો રહે તે મુનિરાજ ॥ બ
લીં ॥ ૪ ॥ તૃણ મણી સરખાં લેખવે, જસ સરખાં હો
કંચન પાષાણ ॥ બલીં ॥ શત્રુ મિત્ર સરખા ગણે, સમતા
રસ હો ગુણરત્ન નિધાન ॥ બલીં ॥ ૫ ॥ રોગ પરિસહ
આકરો, અભ્યાસે હો ચક્રી ઋષિ ધીર ॥ બલીં ॥ પરિચ
ર્યા કાંઠ કાયની, તેહ ન કરે હો વીરાં શિરવીર ॥ બલીં
॥ ૬ ॥ ઔષધ પણ ન કરે કીશ્યું, તે વેદે હો કીધાં નિજ

કર્મ ॥ બલી૦ ॥ ક્ષમા મૂળ ત્રિકરણ કરી, આરાધે હો વિ
 ધીશું મુનિધર્મ ॥ બલી૦ ॥ ૭ ॥ ઇંદ્રે પ્રશંસા એહવી,
 કીધી સુણી હો પુરવલા દેવ ॥ બલી૦ ॥ વિજય વિજયંત
 ગેસૂરા, નવી સાંખે હો પરખીશ્યું હેવ ॥ બલી૦ ॥ ૮ ॥
 રૂપ ધરીને વૈદના, તેહ આબ્યા હો નરસોડે દોય ॥ બલી૦
 ॥ ઢાળ એ ઝાગણત્રીશમી, યુધ જ્ઞાને હો ભાખી ગુણુ જોય
 ॥ બલી૦ ॥ ૯ ॥ સર્વગાથા. ૪૭૪

॥ દુહા ॥

જ્યાં જ્યાં વિચરે સાધુજી, ત્યાં ત્યાં કેડે તેહ;
 પૂરમાંહી પૂરમાંહીરે, વૈદ કરે નિત્ય બેહ ॥ ૧ ॥
 કહે ખરજને શ્વાસના, દાધજ્વર ને દાહ;
 નેત્ર ઉદર પીડા તણા, હરીએ રોગ અથાહ ॥ ૨ ॥
 જવ જન પુછે તેહને, વૈદ કહે તવ એમ;
 રોગ હરૂં રોગી તણા, સાવધાન કરૂં તેમ ॥ ૩ ॥
 સત્તોતરસો વ્યાધી છે, તેહમાં એકે એક;
 ધર્મે કરૂં પડિગણું, અમે ઉપગારી છેક ॥ ૪ ॥
 એમ કહી રોગી કેઇ, આવે જણી વાર;
 રોગ ગમાવે પલકમેં, કાંઈ ન કરે કાર ॥ ૫ ॥
 મનમાંહી જાણે ઇશ્યું, જો ઋષિ અમને એહ;

કહે ચિકીત્સા રોગની, તમે કરો ગુણગેહ ॥ ૬ ॥
 દીન પ્રત્યે મુખ આગળ કરે, પણ ચક્રી ઋષિ રાયઃ
 ન જુએ બોલાવે નહીં, બેઠા પાસે આય ॥ ૭ ॥

॥ હાલ ॥

રાગ. આસાઉરી.

(ચરણાળી ચામુંડા રણુ ચડે) એ દેશી.

॥ કર જોડીને તે કહે, સ્વામી કરી સુપસાયો રે ॥
 કહોતો કરીએ પડિગણું, રોગ રહીત તુમ કાય રે ॥ કર૦
 ॥ ૧ ॥ કરીએ જી કરણા પર, ઔષધ અમે પરમાર્થે રે; જીમ
 એક ક્ષણમાંહી સમે, સઘળી વ્યાધી એ સાથે રે ॥ કર૦ ॥
 ૨ ॥ સનતકુમાર ઋષિ રાજજી, મૌન કરી મન માંહી
 રે ॥ ધ્યાન ધરે બોલે નહીં, વૈદ્ય વચણ શૂણી ત્યાંહી રે ॥
 કર૦ ॥ ૩ ॥ વારવાર જળ વૈદ્ય તે, એમ કહે મુનિ આગે
 રે ॥ તે નિસૂણી મુનિવર ભણે, તપ સંયમને રાગે રે ॥ કર
 ૦ ॥ ૪ ॥ એ કાયા છે કારમી, શ્યું તેની ઉપર મોહો રે
 ॥ એ મળમૂત્રની ભાથડી, શું તીણશ્યું અંદાહ રે ॥ કર૦
 ॥ ૫ ॥ બાહ્ય અભ્યંતર વ્યાધી જ, એ બે માંહી છેહી રે ॥
 ઔષધ કરી કહોને તુમે, ફેડી શકશે ઠહી રે ॥ કર૦ ॥
 ૬ ॥ વ્યાધી શરિરથી ઉપજે, સત્તોતરસો જહીરે ॥ વૈદ્ય

હે ઔષધ કરી, અમે ઈમ ટાળીશું એહી રે ॥ એ કાયા છે
 કારમી ॥૭ ॥ તવ ઋષિ થુંકેઆંગળી, મરદીને દેખાડે રે ॥
 કંચન સમ કાયા કરી, વિસ્મય તાસ પમાડે રે ॥ એ૦ ॥
 ૮ ॥ બાહ્ય રોગ એમ ટાળતાં, વાર નથી મુઝ કોઈ રે, રો
 ગ અભ્યંતર ટાળવા, જો ઉપચારજ હોય રે ॥ એ૦ ॥ ૯ ॥
 તેહ ઉપાય કરો તુમે, છે તેહશ્યું ખપ માહરે રે ॥ બાહ્ય
 રોગ ટાલ્યે કીશ્યું, જ ફરો પ્રગટે કીવારે રે ॥ એ૦ ॥ ૧૦
 ॥ કરમ રોગ કંપે જણે, તીણશ્યું છે મુઝ કામો રે ॥ તે ઔ
 ષધ સાચો જોકે, ઘે અવિચળ પદ ઠામો રે ॥ એ૦ ॥ ૧૧ ॥
 મોટી વ્યાધી સંસારની, જનમ જરાદિક ભારી રે ॥ વૈધ ક
 હે કે તુમ વિના, તેહને ન શકે વારી રે ॥ ધન ધન
 ધન અણગાર જી ॥ ૧૨ ॥ ધન્ય ધન્ય મહા ભા ગતું,
 ઈંદ્રે પ્રશંસ્યો જહવોરે; સાધુ તણોગુણે શોભતો, નજરે
 નિરખ્યો તેહવોરે ॥ ધન૦ ૧૩ ॥ મુળ રૂપ એ દેવતા,
 પ્રગટ કરીને તામોરે ॥ સૌધર્મે કલ્પે ગયા, કરી મુનિને પર
 ણામોરે ॥ ધન૦ ૧૪ ॥ સનતકુમાર ઋષી સાતશે, વરસ
 લગેતેહરોગરે ॥ અભ્યાસ્યો અતી આકારો, ન કર્યો ઔષધ યો
 ગરે ॥ ધન૦ ૧૫ ॥ સાતે વ્યાધિ સાથે સમી, ચઢીઋષી ગુ
 ણુ ખાણીરો ॥ ઉગ્રવિહારે વિચરતાં, પડિઓહે બહુ પ્રાણીરે
 ॥ ધન૦ ૧૬ ॥ ચારિત્ર લાખ બરસલગી, પાળી નિરતિ

૬૫

ચારો રે; ગીરિ સમ્મેત શિખરે ચઢી, અણુસણુદયે' સુખ
 કારો રે ॥ ધન૦ ॥ ૧૭ ॥ માસતણી સંલેખણા, પાળીને
 નિરધારો રે; ત્રીજે કંદપે સુર થયા, ચક્રી સનતકુમારો
 રે ॥ ધન૦ ॥ ૧૮ ॥ દેવચવી લહેશે તીકે, ઉત્તમ કુળ
 અવતારો રે; મહા વિદેહમાં સીઝશે; ઢવળ લહી સુવિચા
 રૂ રે ॥ ધન૦ ॥ ૧૯ ॥ ચઉઠાણે ઠાણાંગને, અંતક્રિયા ક
 હી ચાર રે; સનતકુમાર ચક્રી ગયો, તીણુમેં મુગતિ મોઝા
 ર રે ॥ ધન૦ ॥ ૨૦ ॥ આવશ્યક નિર્યુકિતમાં, ત્રીજો ચો
 થો બેઠ રે; ચક્રી સનતકુમારની, દેવ થયા છે તેઠ રે ॥
 ધન૦ ॥ ૨૧ ॥ વિસંવાદ સૂત્રેય છે, તે લહે ઢવળ નાણી
 રે; જ જીમ દીકું અંથમેં, તીમ આણ્યું એણે ઠાણી રે ॥
 ધન૦ ॥ ૨૨ ॥ જ્ઞાનસાગર બુધે નેહશ્યું, એ કહી ત્રીશમી
 ઢાળ રે; હોજો માહરી વંદણા, સાધુ ધર્મ પ્રતિપાળ રે ॥
 ધન૦ ॥ ૨૩ ॥ સર્વગાથા ॥ ૫૦૪ ॥

॥ દુહા ॥

સનત કુમાર મુણિંદના, અહોનિશ સદા ત્રીકાળ;
 સાધુ તણા ગુણ ગાવતાં, વાધે મંગળ માળ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥

રાગ ધન્યાશ્રી.

(પાસ જિણુંદ જીહારીએ) એ દેશી.

ચક્રી સનતકુમાર તણી પરે, જે જિનધર્મ આરાધે
 રે; તે ભવિયણ દુઃખ દુરગતી છેદીને, શિવ સુખનું ફળ
 સાધે રે ॥ ૧ ॥ શ્રીજિનધર્મ આરાધજે, ભવિ વિનય મૂ
 જ ગુણખાણી રે; ઇહભવ પરભવ ઈણ થકી, સુખ અતુળ
 લહે નિજ પ્રાણી રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ ઉત્તરધ્યપન સિક્કાંત
 થી, એ અધિકાર મેં લીધો રે; ઉપદેશ માળાની વૃત્તિમાં,
 એ ઇમ અધિકાર છે સીધો રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ જેમેં રસ
 નાને રસે, ઝાણું અધીકું કાંઈ ભાખ્યું રે; સંધ તણી સા
 ખે કરી, તે મિચ્છા દુક્કડ દાણું રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ અચ
 જ ગચ્છે ગીર્યા ગચ્છ નાયક, શ્રી ગુણરત્ન સૂરીદો રે;
 તાસ પાટ પ્રભાકર સુરીવર, શ્રી કમારત્ન સુરીદો રે ॥ શ્રી૦
 ॥ ૫ ॥ બુધશ્રી લલીત સાગર તણા, શિષ્ય પ્રથમ સુખકા
 રી રે; માણેક સાગર મુનીવર, મુજ ગુર જ્ઞાન દાતારી રે
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ તે ગુરના સુપસાયથી, મેં ચોથો ચક્રી
 ગાયો રે; રિખવદેવને સંધની સાનિધે, સરસ સંબંધ સુહા
 યો રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ શ્રી ચક્રાપુર ગામમાં, સંવત સત્તર

સાડત્રીશે રે; માગશીર વદી પડવે ભૃગુવાસરે, સિદ્ધી યો
 ગ સુજગીશ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૮ ॥ એકાવનને સાતશે, અંથા
 અંનો માન રે; કીધો પ્રત્યક્ષર ગુણીને, લખજે ચિત્ત રાખી
 સ્થાન રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૯ ॥ ધન્યાશ્રી રાગે ભલી, કહી એક
 ત્રીશમી ઢાળ રે; જ્ઞાનસાગર કહે સાધુના, ગુણ સૂણતાં અ
 ભીય રસાળ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥ સર્વગાથા ॥ ૫૧૫ ॥
 ઇતી મુનિજ્ઞાનસાગર વિરચીત શ્રીસનત્કુમાર ચક્રી
 નો રાસ સંપૂર્ણમ્

અંથાઅં. ૭૫૧

યાદૃશં પુસ્તકે દૃષ્ટવા, તાદૃશંલિખિતં મયા;
 યદિ શુદ્ધમશુદ્ધં વા, મમદોષોનદીયતે ॥ ૧ ॥

અગાઉથી આશ્રય આપનારા ગુણુજ્ઞ ગ્રાહકોના મુખારક નામોનું લીસ્ટ.

ભાવનગર

- ૨૦ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા ૫ ૨૧ કૈશરી ગોરધન
૨૦ પારેખ મોતીચંદ રામજી ૫ ૨૧ કુખેર પ્રેમજી
૧૫ ઝવેરી ભીમચંદ ધરમચંદ ૫ શેઠ નાનચંદ આણંદજી
૧૦ ઝવેરી કૃતેચંદ જીવણદાસ ૫ વોરા ગીરધર ગોરધન
૧૦ શ્રી જૈનધર્મ હીતચક્ર સભા ૫ શેઠ જસરાજ મુલચંદ
૧૦ ૨૧ પાનાચંદ તેજા જીકસેલર ૫ વોરા નાનચંદ કરશન
૧૦ શેઠ તલકચંદ નારણજી ૫ ૨૧ જીડા લીલાધર
૧૦ વોરા લક્ષ્મીચંદ કટ્યાણજી ૫ ૨૧ નાનચંદ તારાચંદ
૫ શ્રી જૈનજ્ઞાન ચંદ્રોદય સભા ૫ ૨૧ ગંભીર ગુલાબચંદ
૫ વોરા દેવચંદ કટ્યાણજી ૫ શેઠ ડાહ્યાભાઈ વીઠલદાસ
૫ ૨૧ દીપચંદ માણેકચંદ ૫ ૨૧ દુલભજી કીકા
૫ ૨૧ ત્રીકમજી હરીચંદ ૫ દોશી સોમચંદ ઓધવજી
૫ ૨૧ મગનલાલ હાઉ ૫ ૨૧ ગોરધન રામચંદ
૫ ૨૧ મુલચંદ ડાહ્યા ૫ ૨૧ છગનલાલ મુલજી
૫ શેઠ ગોવીંદજી ભાણજી ૫ શેઠ ગોરધન અમરશી
૫ વોરા ઝવેર ડાહ્યા ૫ ૨૧ છગનલાલ કુડકા
૫ વોરા તારાચંદ ઠાકરશી ૫ મણીઆરમગનલાલનાનચંદ
૫ ૨૧ ગીરધર બાવા ૫ ૨૧ સાકરચંદ શુંદરજી
૫ ૨૧ છગનલાલ હાઉ ૫ દોશી મીઠાભાઈ મુલચંદ
૫ શેઠ માણેકચંદ ભાણજી ૫ ૨૧ હરગોવન જીવાભાઈ

૫ દોશી જ્યેંદ હરજીવંન ૫ શા રાઈચંદ બાવાલાલ

ગોધા

૧૫ શેઠ લલુભાઈ ગલાલચંદ ૫ હાર જીવરાજ હીરાચંદ
 ૧૫ દોશી ભીખાભાઈ માનચંદ ૫ શા મગનલાલ મોરારજી
 ૧૦ સંઘવી ભીખાભાઈ નેમચંદ ૫ ઝવેરી ફુલમજી લક્ષ્મીચંદ
 ૧૦ રાંધવા જ્યેંદ દલીચંદ ૫ શ્રી જન દર્મોત્સુક સભા
 ૧૦ દોશી છોટમલાલ ડાહ્યાભાઈ ૫ સંઘવી લલુભાઈ કકલ
 ૭ દોશી મોહનલાલ લલુભાઈ ૫ દોશી આતમચંદ દામજી
 ૬ હાર પરશોતમ હીરાચંદ ૫ શા નરોતમ પરશોતમ
 ૬ શા ફુલચંદ પરશોતમ ૫ શા પરશોતમ ઘેલાભાઈ
 ૫ પારેખ રાંકરદાસ પરાગજી ૫ સોની નરશી ઝીણા

મુંબઈ

૧૫ શેઠ આંધવજી કરમચંદ ૫ શા કર્તુર સંગજી
 ૧૦ શેઠ વીઠલદાસ મોતીચંદ ૫ શા ઊમેદ લાલચંદ
 ૧૦ શા શેજપાલ હીરજી ૫ શા વીઠલદાસ વેલજી
 ૫ શેઠ ફકીરભાઈ પ્રેમચંદ ૫ શા નીચ્ચાલચંદ માનચંદ
 ૫ શા થોભણ દામજી ૫ શા કરશનજી અમરચંદ
 ૫ શેઠ માનચંદ રૂપચંદ ૫ શા મનસુખ ટોકરશી
 ૫ પારી. નથુભાઈ મુરચંદ ૫ શા નરોતમ લક્ષ્મીચંદ
 ૫ પારેખ દલીચંદ બાલા ૫ શા લલુભાઈ પાનાચંદ
 ૫ શા લલુભાઈ ગાંડા ૫ શા ઘેલાભાઈ પદમશી
 ૫ શા વસનજી હીરાચંદ ૫ શેઠ ફુલચંદ ડાહ્યાભાઈ
 ૫ શા હરખચંદ કપુરચંદ ૫ શા રતનજી જ્યેંદ

સુરત

૫-શેઠ ડાહ્યાભાઈ સરૂપચંદ ૫-શા ચુનીલાલ છગનચંદ
૫ શેઠ ભાઈચંદ તારાચંદ

પાલીતાણા

૫ શ્રી જૈન જ્ઞાન ઇચ્છક સભા હા. ૨૧૧ છગનલાલ જોડાભાઈ
અમદાવાદ

૫-શા મોહનલાલ હેમચંદ

ઘોલેરા

૫ શેઠ ખડોર હીરાચંદ ૫ શેઠ ત્રીકમ ઊજમશી

લીંબડી

૫-શા મોહનલાલ વખતચંદ ૫ શા કંસ્તુર વાલજી

વીરમગામ

૬૧ શ્રી જૈન પ્રવર્તક ધ્યાંચ સભાના મંત્રી રતનચંદ મુલચંદ

૧૦ શા મગનલાલ હુકમચંદ

શીહોર

૧૦ દોશી લક્ષ્મીચંદ મેરાજ ૫ શ્રીજૈન જ્ઞાનચંદ્રાદય સભા

બોટાદ

૧૦ શ્રી જૈન ધર્માભિલાષી સભા

વળા

૫ મેતા ગુલાબચંદ જીવાભાઈ

અગાશી

૫ દોશી હેમચંદ ભીમચંદ

વેરાવળ

૫ શેઠ ગણેશ વેલજી

વડોદરા

૧૨ શા મનસુખરામ અમરતલાલ

બગસરા

૫ શેઠ ડાહ્યાભાઈ અમરશી

અમરેલી

૫ શ્રી જૈન વિદ્યાશાળા હા. વીરચંદ જીવાભાઈ

કચ્છ મુદ્રા

૫ ગુજી મોતીચંદજી કુશલચંદજી

છાપરીઆળી

૫ પારેખ આણંદજી હરજીવનદાસ

વંથલી

૫ વોરા ધનજી સુંદરજી

નાગરેંચા

૫ શા હીરજી દેશર

માંડળ

૫ ગાંધી ખાલચંદ બેચરદાસ

જેતપુર

૫ વોરા ખીમજી લક્ષ્મીચંદ

ખેડા

૫ શા જમનાદાસ મણુકચંદ ૫ શા નથુભાઈ મણુકચંદ

૯૭ પરચુરણ-

કુલ નકલ ૭૯૯

સુચના--શ્રી જૈન શુભેચ્છક સભા મારફત કુટલી એક નકલો. ભરાએલી છતાં તેમાંના કુટલાએક નામો અમો ને મળેલાં નથી તેથી તે ગ્રાહકોને ચોપડીઓ અગાઉની કીંમત મુજબ આપવી કે ન આપવી તે સભાની મરજી ઉપર છે.

મંત્રી.

શ્રી જૈન જ્ઞાનદીપક સભા.

ભાવનગર--આ ચોપડી શ્રી જૈનધર્મપ્રસારક સભાની
ઝાક્રીસમાંથી રોકડી કીમતે વેચાતી મળશે.
ગોધા--અમારી સભાની ઝાક્રીસમાંથી રોકડી કીમતે મળશે.

